

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

8167 *Llei Orgànica 7/2015, de 21 de juliol, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder judicial.*

FELIPE VI

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La societat actual exigeix un alt grau d'eficiència i agilitat en el sistema judicial, perquè no pot oblidar-se que una justícia eficaç, a més de garantir el respecte dels drets fonamentals de tots i de facilitar amb això la pau social, és un element estratègic per a l'activitat econòmica d'un país i contribueix de forma directa a un reforçament de la seguretat jurídica i, en paral·lel, a la reducció de la litigiositat.

En esta línia, la modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, aprofundix en la busca de solucions que donen resposta a alguns dels problemes que afligixen el sistema judicial espanyol.

Amb este fi, la reforma, en un article únic que conté cent setze apartats, articula un paquet de mesures estructurals i organitzatives encaminades a aconseguir una millor resposta als ciutadans que acudixen a la jurisdicció en defensa dels seus drets i interessos.

II

En primer lloc, s'introdueixen mesures com l'encaix definitiu de la jurisdicció militar en el poder judicial i l'eliminació del privilegi de presentació de ternes de què gaudix el Ministeri de Defensa per a la designació dels magistrats de la Sala Militar del Tribunal Suprem procedents del cos jurídic militar.

S'inclou, també, una previsió respecte de les sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans que declaren la vulneració d'algun dels drets reconeguts en el Conveni Europeu per a la protecció dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals i en els seus protocols, i s'establix que seran motiu suficient per a la interposició del recurs de revisió exclusivament de la sentència ferma recaiguda en el procés «a quo». Amb això s'incrementa, sense cap dubte, la seguretat jurídica en un sector tan sensible com el de la protecció dels drets fonamentals, fonament de l'orde polític i de la pau social, com proclama l'article 10.1 de la nostra Constitució.

També amb l'objectiu d'intensificar la protecció dels drets, s'aborda un tema, com és la protecció de dades en l'àmbit dels tribunals, que mancava fins hui d'una regulació completa i actualitzada. El model distingeix amb claredat entre fitxers jurisdiccionals i els no jurisdiccionals. D'esta manera, el responsable dels fitxers jurisdiccionals és l'òrgan jurisdiccional i estos es regixen per les lleis processals quant als drets ARCO –accés, rectificació, cancel·lació i oposició–. L'autoritat de control d'estos fitxers serà el Consell General del Poder Judicial. D'altra banda, el responsable dels fitxers no jurisdiccionals és l'oficina judicial, al capdavant de la qual està un lletrat de l'Administració de Justícia. Eixe tipus de fitxers es regiran per la normativa existent en matèria de protecció de dades de

caràcter personal i l'autoritat de control d'estos fitxers serà l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

III

S'inclou també un conjunt de mesures per a aconseguir una major agilització i especialització en les respostes judicials, l'objectiu de les quals és doble: d'una banda, acabar amb els problemes de retard que existixen en alguns òrgans jurisdiccionals i, d'una altra, incrementar la qualitat de la resposta oferida al ciutadà. D'esta manera, per a aconseguir més flexibilitat en l'organització judicial s'introdueixen distintes mesures amb què es pretén aconseguir un millor repartiment d'assumptes entre jutjats, una resolució especialitzada d'aquells que pel seu volum exigisquen respostes específiques i una agilització de la instrucció d'aquelles causes que per la seua complexitat així ho requerisquen.

En primer lloc, s'adopten mesures en l'àmbit dels jutjats de violència sobre la dona. La Llei Orgànica del Poder Judicial va establir estos jutjats com a òrgans especialitzats a fi que conegueren dels assumptes de violència sobre la dona amb caràcter exclusiu i excoent; no obstant això, i a pesar de la regulació inicial, en l'actualitat conviuen en el nostre territori jutjats que coneixen exclusivament de les matèries que la llei els atribueix, amb altres que, a més, tramiten i resolen altres procediments civils i penals: 106 jutjats exclusius i 355 jutjats compatibles. A fi de buscar el correcte equilibri entre el manteniment d'una proximitat raonable del jutjat respecte de la víctima i la resposta especialitzada que exigeix el tractament d'este tipus de procediments, es pretén potenciar la possibilitat d'estendre la jurisdicció dels jutjats de violència sobre la dona a dos o més partits judicials; açò permetrà assegurar l'especialització que es pretenia en este àmbit i, al mateix temps, descarregar de treball els jutjats de primera instància i instrucció, o d'instrucció si és el cas, de la mateixa província. Amb la reforma, esta extensió de la jurisdicció podrà acordar-la el Govern mitjançant un reial decret, amb la proposta prèvia del Consell General del Poder Judicial i amb informe de les administracions afectades, sense necessitat de tramitar una modificació de la Llei de Demarcació i de Planta Judicial.

En segon lloc, junt amb el clàssic motiu que la bona administració de justícia ho faça necessari, es possibilita ara buscar un major equilibri de les càrregues de treball en el cas d'aquells òrgans d'àmbit provincial. Per a això, es preveu que les sales de govern puguen acordar les modificacions necessàries en les normes de repartiment dels jutjats mercantil, penal, de menors, de vigilància penitenciària, contenciós administratiu o social, per a equilibrar la distribució d'assumptes.

En tercer lloc, s'introdueix un recurs organitzatiu dirigit a donar resposta a totes aquelles causes que, per distintes circumstàncies, generen en poc de temps una enorme litigiositat, i que dificulten en gran manera que els nostres jutjats donen una resposta àgil i única, a més d'ocasionar retards en la tramitació de la resta de processos.

Així, junt amb l'especialització de jutjats que ja permetia l'article 98 de la Llei Orgànica que es reforma, s'inclou ara un mecanisme que permetrà a l'òrgan de govern del poder judicial especialitzar un o més òrgans judicials, de manera temporal i amb caràcter exclusiu si així es determina en funció del cúmul d'assumptes, per a enjudiciar i resoldre aquelles causes específiques que es determinen, de tal manera que es puguen tramitar de forma específica i facilitar la unificació de criteris. La principal novetat és que estos jutjats especialitzats podran tindre àmbit provincial, i superar d'eixa manera les limitacions que l'existència de circumscripcions territorials d'àmbit inferior podria ocasionar. En definitiva, es possibilita la resolució de tals assumptes per un o més òrgans especialitzats i s'alliberen del seu coneixement altres jutjats perquè puguen prestar major dedicació al despatx dels assumptes ordinaris.

La norma exclou que per esta via es pugua atribuir als òrgans que s'especialitzen assumptes que versen sobre matèries que per disposició legal estiguen atribuïts a altres de diferent classe, encara dins del mateix orde jurisdiccional. Igualment se n'exclouen els jutjats d'instrucció a fi d'evitar qualsevol ingerència en el seu règim competencial, més quan podran ser objecte de la resta de mesures de reforç que preveu esta reforma.

Finalment, amb el propòsit de facilitar la instrucció de causes d'especial complexitat i auxiliar l'instructor, s'introduïx la possibilitat que, com a mesura de suport, el Consell General del Poder Judicial pugua adscriure a l'òrgan instructor un o més jutges, magistrats o inclús lletrats de l'Administració de Justícia, amb rellevament de funcions o sense perquè, sense l'exercici compartit de funcions jurisdiccionals –sense possibilitat per tant d'actuar en la causa– i sota la direcció del titular de l'òrgan que conega d'eixa causa complexa, puguen realitzar labors d'estudi, suport, col·laboració i proposta.

Esta mesura de suport s'ajustarà a les previsions reglamentàries actualment en vigor i requerirà la conformitat del Ministeri de Justícia.

La reforma incorpora, a més, una sèrie de modificacions a la regulació dels jutges d'adscripció territorial, a través de les quals es pretenen introduir elements de més flexibilitat en l'organització judicial. Així, en primer lloc, es ressalta que els jutges d'adscripció territorial estan a disposició del tribunal superior de justícia per a funcions de substitució i reforç, i que la seua designació competix directament al president, sense perjuí que haja de donar-ne compte a la sala de govern. Esta previsió es veu acompanyada de l'obligació de la sala de govern d'informar el Consell General del Poder Judicial sobre la situació i les destinacions que en cada moment exercisquen els jutges d'adscripció. En segon lloc, s'aclarix que la labor del jutge d'adscripció, quan actue en funcions de substitució, es realitza amb plenitud de jurisdicció, de tal forma que també podrà acudir, en tal condició, a les juntes de jutges i exercir qualssevol altres actes de representació de l'òrgan judicial, en defecte del seu titular. I, en tercer lloc, s'atribuïx a la sala de govern la fixació dels objectius del reforç i el repartiment d'assumptes en el cas que el jutge d'adscripció territorial realitze tasques de reforç, amb la garantia de ser oït en eixe procés.

Finalment, s'incidix també, en el marc de la transparència i el dret d'accés dels ciutadans a la informació pública i dins dels límits establits en les lleis, en l'àmbit de la publicitat de les actuacions judicials, i es regula l'obligació de publicar l'agenda d'assenyalaments dels òrgans judicials, de tal forma que amb antelació es pugua conèixer la data i hora de celebració d'un procediment.

IV

Els ciutadans continuen percebent com un símptoma de falta de seguretat jurídica l'existència de resolucions diverses sobre una mateixa matèria. Per això, en el text s'aprofundix en la necessitat d'evitar resolucions contradictòries entre seccions d'un mateix òrgan judicial que conduïxen a una falta de predicibilitat dels pronunciaments judicials, la qual cosa, en últim terme, es projecta sobre el grau de seguretat jurídica del nostre ordenament. Per a això, s'introduïxen modificacions en la regulació dels plens jurisdiccionals per a unificació de criteri preveient, d'una banda, que en formen part els magistrats que coneguen de la matèria sobre la qual hi ha la discrepància i, d'una altra, que les seccions hagen de motivar les raons per les quals s'aparten del criteri acordat en un d'estos plens.

V

També s'elimina la responsabilitat civil directa dels jutges i magistrats, escassíssimament utilitzada en la pràctica. Amb això s'alinea la responsabilitat dels jutges amb la de la resta dels empleats públics i es complixen les recomanacions del Consell d'Europa en esta matèria. Eixa exempció de responsabilitat no exclou, lògicament, que l'Administració pugua repetir, en via administrativa, contra el jutge o magistrat si este ha incorregut en dol o culpa greu.

Així mateix, es regula la prolongació de la permanència en el servici actiu per als membres de la carrera judicial, en consonància amb la supressió de la figura del magistrat emèrit.

VI

La progressiva internacionalització de les relacions personals i empresarials dels ciutadans del nostre país exigix una actualització dels criteris d'atribució de jurisdicció als tribunals espanyols de l'orde civil. La necessitat d'esta actualització es fa evident si es té en consideració que el moment en què va ser redactat el vigent article 22 de la Llei Orgànica del Poder Judicial el procés d'internacionalització d'Espanya es trobava en un moment molt inicial. De fet, ni tan sols s'havia culminat la incorporació plena a l'àmbit de la Unió Europea.

Per esta mateixa raó, resulta convenient mencionar en la llei la vinculació dels jutges i tribunals espanyols al dret de la Unió, en la interpretació que en fa el Tribunal de Justícia de la Unió Europea. En paral·lel, i com a corol·lari del sistema, es determina la forma en què en el nostre ordenament ha de plantejar-se processalment la principal via de diàleg entre el jutge espanyol i el Tribunal de Justícia de la Unió Europea: la qüestió prejudicial. Amb això, s'aprofundix en la busca de majors garanties en la protecció dels drets dels ciutadans.

VII

La lluita contra la violència de gènere continua demanant mesures en tots els àmbits, amb la finalitat d'eradicar esta xacra social. A això no pot sostroure's la Llei Orgànica del Poder Judicial, que incorpora una bateria de mesures destinades a incrementar la ferma i contínua lluita des de l'àmbit legislatiu contra la violència de gènere. En este sentit, s'amplien les competències del jutge de violència sobre la dona, en primer lloc, als delictes contra la intimitat, el dret a la pròpia imatge i l'honor de la dona. És a dir, coneixerà de la instrucció dels processos per a exigir responsabilitat penal per delictes en què també s'ha manifestat la violència de gènere; en concret, els delictes de revelació de secrets i els delictes d'injúries. En segon lloc, també coneixerà del delicte de trencament previst i penat en l'article 468 del Codi Penal quan la persona ofesa siga o haja sigut la seua esposa o dona que estiga o haja estat lligada a l'autor per una anàloga relació d'afectivitat inclús sense convivència, així com els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o persones amb la capacitat modificada judicialment que amb ell convisquen o que es troben subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent. Atribuïnt la competència per al coneixement de la instrucció d'este delicte al jutge de violència sobre la dona s'obtindrà una major eficàcia a l'hora de protegir la víctima, perquè este tindrà moltes més dades que qualsevol altre jutge per a valorar la situació de risc.

Les característiques específiques d'esta forma de violència sobre les dones fan també necessària la formació especialitzada de tots els operadors jurídics per a desenrotllar amb eficàcia les respectives funcions que tenen encomanades, la qual cosa es veu reflectida en les proves selectives per a l'ingrés i la promoció en la carrera judicial, perquè han de contemplar l'estudi del principi d'igualtat entre dones i hòmens, incloent-hi les mesures contra la violència de gènere, i la seua aplicació amb caràcter transversal en l'àmbit de la funció jurisdiccional.

Així mateix, s'assegura una assistència tècnica i professional per part dels equips adscrits a l'Administració de Justícia, en especial, en l'àmbit dels instituts de medicina legal i ciències forenses, que podran estar integrats per psicòlegs i treballadors socials per a garantir entre altres funcions l'assistència especialitzada a les víctimes de violència de gènere.

Finalment, es garanteix que l'estadística judicial tinga també en compte la variable de sexe.

VIII

Dins de l'apartat dedicat a les reformes institucionals, s'aborden, en primer lloc, certes modificacions del règim del Consell General del Poder Judicial. Es tracta d'ajustos fruit de l'experiència de quasi un any de funcionament del nou model de Consell General del Poder

Judicial. Entre estes, es troba l'augment del nombre de membres de la Comissió Permanent, que passen de cinc a set, de manera que les importants atribucions que té encomanades puguen ser exercides amb plena dedicació per un nombre important de vocals.

En l'àmbit del Tribunal Suprem s'introduïx una nova regulació més detallada del seu Gabinet Tècnic, com a òrgan d'assistència a la Presidència i a les seues diferents sales en els processos d'admissió i en l'elaboració d'informes i estudis.

IX

També s'introduïxen modificacions en el llibre V. El cos de secretaris judicials passa a denominar-se cos de lletrats de l'Administració de Justícia. Amb això es dóna resposta a una demanda històrica seua, que considera que la denominació de secretaris judicials conduïx a equívocs sobre la funció realment exercida.

En este sentit d'adaptació a les actuals funcions desenrotllades per este cos, s'inclou la referència expressa que els seus membres exercixen la direcció de l'oficina judicial; s'afigen noves competències com la mediació i la tramitació i, si és el cas, la resolució de procediments monitoris, tot això en el marc del que prevegen les normes processals; s'inclouen els decrets com a tipus de resolució pròpia d'estos funcionaris i es preveu que el Ministeri de Justícia aprobe anualment el seu escalafó. Així mateix, s'establix el règim de drets i deures dels lletrats de l'Administració de Justícia, que aclarix el seu estatus funcional i que inclou una clàusula remissòria amb caràcter general al llibre VI i supletòriament a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i la resta de normativa de la funció pública, tot això sense perjudi de les necessàries especialitats, pròpies de la naturalesa i funcions del cos de lletrats de l'Administració de Justícia.

Es mantenen, així mateix, les actuals tres categories existents en el cos de secretaris judicials i s'introduïxen millores tècniques aclarint la regulació d'esta matèria.

D'altra banda, es preveu un sistema de substitucions inspirat en els principis de la Llei Orgànica 8/2012, de 27 de desembre, de mesures d'eficiència pressupostària en l'Administració de Justícia, per la qual es modifica la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, amb la finalitat de fomentar i primar les substitucions entre lletrats de l'Administració de Justícia, en què la crida a lletrats substituïts quede com una cosa excepcional. Es tracta de professionalitzar la justícia en tots els seus àmbits i buscar una reducció important en el cost econòmic que suposa l'actual sistema.

Finalment, en la vigent llei el règim disciplinari dels secretaris judicials és el previst per remissió en el llibre VI (resta de personal al servici de l'Administració de Justícia), cosa que impedia una adaptació a les peculiaritats pròpies de l'actuació d'estos. Per això, s'incorpora en el llibre de lletrats de l'Administració de Justícia un règim disciplinari propi en què, entre altres aspectes, s'inclou la sanció de multa per a facilitar així la graduació de les sancions a imposar i es realitza una referència expressa al principi de proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada.

La reforma incidix també en l'àmbit de l'expurgació de documents judicials ja tramitats i resolts i la conservació dels quals resulta innecessària i genera un cost per a l'Administració. Si bé l'expurgació d'arxius judicials és una qüestió ja prevista en la llei orgànica, es dota de major eficàcia el procediment, de tal forma que l'Administració puga procedir a la destrucció de les interlocutòries i expedients judicials quan hagen transcorregut sis anys des de la fermesa de la resolució que de manera definitiva haja posat terme al procediment. De la regla general en queden exclosos, d'una banda, els expedients de la jurisdicció penal, sotmesos amb caràcter general a terminis més llargs de prescripció i, d'una altra, els expedients que es determinen reglamentàriament en atenció al seu valor cultural, social o històric.

En tot cas, la destrucció s'acordarà prèvia concessió d'audiència a les parts per si estan interessades en el desglossament de documents originals que hagen aportat o volen exercir els drets que, en esta matèria, els atorga la llei.

X

Pel que fa a les modificacions que s'operen en el llibre VI, cal destacar la incorporació de l'exigència de l'especialitat en Medicina Forense per a l'ingrés en el cos de metges forenses, que es farà efectiva quan determine el Ministeri de Justícia una vegada que concloguen la seua formació les primeres promocions que hagen obtingut plaça pel sistema de residència a través de la corresponent convocatòria anual de proves selectives per a l'accés a places de formació sanitària especialitzada. En paral·lel, s'actualitzen les funcions d'estos professionals i s'adapta el règim dels instituts de medicina legal i ciències forenses, com a òrgans tècnics adscrits al Ministeri de Justícia o a les comunitats autònomes amb competència en la matèria, i que tenen la missió d'auxiliar l'Administració de Justícia en l'àmbit de la seua disciplina científica i tècnica.

També com a novetat s'establix que els instituts de medicina legal i ciències forenses comptaran amb unitats de valoració forense integral, dels quals podran formar part els psicòlegs i treballadors socials que es determinen per a garantir, entre altres funcions, l'assistència especialitzada a les víctimes de violència de gènere i domèstica, menors, família i persones amb discapacitat. Així mateix, dins d'estos instituts podran integrar-se la resta de professionals que integren els denominats equips psicosocials, açò és psicòlegs, treballadors socials i educadors socials, que presten servicis a l'Administració de Justícia, incloent-hi els equips tècnics de menors; amb tot això, es reforça i garantix la seua actuació.

Igualment important és l'atribució de la condició d'agent de l'autoritat als membres del cos de gestió processal quan realitzen funcions de documentació en embargaments, llançaments i la resta d'actes la naturalesa dels quals ho requerisca.

Dins del mateix llibre VI s'introdueixen determinades modificacions addicionals en el règim estatutari de la resta dels funcionaris al servici de l'Administració de Justícia.

XI

Quant al llibre VII, s'inclouen els graduats socials com a professionals que, al prestar la representació tècnica en l'àmbit social, poden actuar com a col·laboradors de l'Administració de Justícia.

XII

Com a complement a l'articulat s'introdueixen sis disposicions addicionals, nou transitòries i deu finals.

Entre les disposicions finals, destaquen la disposició final quarta, que modifica la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, per a adaptar-la a les noves disposicions de la Llei Orgànica del Poder Judicial en relació amb la informació sobre l'estat de les actuacions judicials, la publicitat de les sentències i l'execució de sentències del Tribunal Europeu de Drets Humans, i la disposició final tercera, que modifica la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, quant al recurs de cassació en este orde jurisdiccional.

En este àmbit, i amb la finalitat d'intensificar les garanties en la protecció dels drets dels ciutadans, la llei opta per reforçar el recurs de cassació com a instrument per excel·lència per a assegurar la uniformitat en l'aplicació judicial del dret. D'esta manera, el recurs de cassació podrà ser admés a tràmit quan, invocada una concreta infracció de l'ordenament jurídic, tant processal com substantiva, o de la jurisprudència, la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem estime que el recurs presenta interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

Amb la finalitat que la cassació no es convertisca en una tercera instància, sinó que complisca estrictament la seua funció nomofilàctica, es dissenya un mecanisme d'admissió dels recursos basat en la descripció dels supòsits en què un assumpte podrà accedir al Tribunal Suprem per concórrer un interès cassacional. Així, la Sala de Cassació podrà apreciar que en determinats casos hi ha interès cassacional objectiu, motivant-ho expressament en la interlocutòria d'admissió. El recurs haurà de ser admés en determinats supòsits, en els quals hi ha la presumpció que hi ha interès cassacional objectiu.

Article únic. *Modificació de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.*

La Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, queda modificada com segueix:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 3, que queda redactat com segueix:

«2. Els òrgans de la jurisdicció militar, integrant del poder judicial de l'Estat, basen la seua organització i funcionament en el principi d'unitat jurisdiccional i administren justícia en l'àmbit estrictament castrense i, si és el cas, en les matèries que establisca la declaració de l'estat de setge, d'acord amb la Constitució i el que disposen les lleis penals, processals i disciplinàries militars.»

Dos. S'afeg un nou article 4 bis, que queda redactat com segueix:

«Article 4 bis.

1. Els jutges i tribunals aplicaran el dret de la Unió Europea de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea.

2. Quan els tribunals decidisquen plantejar una qüestió prejudicial europea ho faran de conformitat amb la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea i, en tot cas, per mitjà d'interlocutòria, amb audiència prèvia de les parts.»

Tres. S'afeg un nou article 5 bis, que queda redactat com segueix:

«Article 5 bis.

Es podrà interposar un recurs de revisió davant del Tribunal Suprem contra una resolució judicial ferma, d'acord amb les normes processals de cada orde jurisdiccional, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans haja declarat que la resolució ha sigut dictada en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seua naturalesa i gravetat, comporte efectes que persistisquen i no puguen cessar de cap altra manera que no siga per mitjà d'esta revisió.»

Quatre. Es modifica l'article 21, que queda redactat com segueix:

«Article 21.

1. Els tribunals civils espanyols coneixeran de les pretensions que se susciten en territori espanyol d'acord amb el que establixen els tractats i convenis internacionals en què Espanya siga part, en les normes de la Unió Europea i en les lleis espanyoles.

2. No obstant això, no coneixeran de les pretensions formulades respecte de subjectes o béns que gaudisquen d'immunitat de jurisdicció o d'execució de conformitat amb les normes del dret internacional públic.»

Cinc. Es modifica l'article 22, que queda redactat com segueix:

«Article 22.

Amb caràcter exclusiu, els tribunals espanyols seran competents en tot cas i amb preferència de qualsevol altre, per a conèixer de les pretensions relatives a les matèries següents:

a) Drets reals i arrendaments de béns immobles que es troben a Espanya. No obstant això, en matèria de contractes d'arrendament de béns immobles subscrits per a un ús particular durant un termini màxim de sis mesos consecutius, seran igualment competents els òrgans jurisdiccional espanyols si el demandat està

domiciliat a Espanya, sempre que l'arrendatari siga una persona física i que este i el propietari estiguen domiciliats en el mateix estat.

b) Constitució, validesa, nul·litat o dissolució de societats o persones jurídiques que tinguen el seu domicili en territori espanyol, així com respecte dels acords i decisions dels seus òrgans.

c) Validesa o nul·litat de les inscripcions practicades en un registre espanyol.

d) Inscripcions o validesa de patents, marques, dissenys o dibuixos i models i altres drets sotmesos a depòsit o registre, quan se n'haja sol·licitat o efectuat a Espanya el depòsit o el registre.

e) Reconeixement i execució en territori espanyol de sentències i la resta de resolucions judicials, decisions arbitrals i acords de mediació dictats en l'estranger.»

Sis. S'afig un nou article 22 bis, que queda redactat com següent:

«Article 22 bis.

1. En aquelles matèries en què una norma expressament ho permeta, els tribunals espanyols seran competents quan les parts, amb independència del seu domicili, s'hagen sotmeses expressament o tàcitament a ells. No produiran efectes els acords que atribuïsquen la competència als tribunals espanyols ni les estipulacions semblants incloses en un contracte si són contraris al que estableixen els articles 22 quater, 22 quinques, 22 sexies i 22 septies, o si exclouen la competència dels òrgans judicials espanyols exclusivament competents conforme al que estableix l'article 22, i en este cas caldrà ajustar-se al que estableixen estos preceptes.

La submissió als tribunals espanyols en les matèries previstes en les lletres d) i e) de l'article 22 quinques només serà vàlida si es fonamenta en un acord de submissió posterior al sorgiment de la controvèrsia, o ambdós contractants tingueren ja el seu domicili o residència habitual a Espanya en el moment de subscriure el contracte o el demandant fóra el consumidor, assegurat o prenedor de l'assegurança.

2. S'entendrà per acord de submissió expressa aquell pacte pel qual les parts decidixen atribuir als tribunals espanyols el coneixement de certes o totes les controvèrsies que hagen sorgit o puguen sorgir entre elles respecte d'una determinada relació jurídica, contractual o no contractual. La competència establida per submissió expressa s'estendrà a la mateixa validesa de l'acord de submissió.

L'acord de submissió expressa haurà de constar per escrit, en una clàusula inclosa en un contracte o en un acord independent, o verbalment amb confirmació escrita, així com en alguna forma que s'ajuste als hàbits que les parts tinguen establits entre elles, o en el comerç internacional siga d'acord amb els usos que les parts coneguen o hagen de conèixer i que, en el dit comerç, siguen àmpliament coneguts i regularment observats per les parts en els contractes del mateix tipus en el sector comercial considerat. S'entendrà que hi ha acord escrit quan resulte d'una transmissió efectuada per mitjans electrònics que proporcione un registre durador.

Es considerarà igualment que hi ha acord escrit quan estiga consignat en un intercanvi d'escrits de demanda i contestació dins del procés iniciat a Espanya, en els quals l'existència de l'acord siga afirmada d'una banda i no negada per l'altra.

3. Amb independència dels casos en què la seua competència resulte d'altres disposicions, seran competents els tribunals espanyols quan comparega davant d'estos el demandat. Esta regla no serà aplicable si la compareixença té per objecte impugnar la competència.»

Set. S'afig un nou article 22 ter, que queda redactat com següent:

«Article 22 ter.

1. En matèries diferents de les previstes en els articles 22, 22 sexies i 22 septies i si no hi ha submissió als tribunals espanyols de conformitat amb l'article 22 bis, estos resultaran competents quan el demandat tinga el seu domicili a Espanya o

quan així estiga determinat per qualsevol dels fòrums establits en els articles 22 quater i 22 quinquies.

2. S'entendrà, als efectes d'este article, que una persona física està domiciliada a Espanya quan hi tinga la seua residència habitual.

S'entendrà que una persona jurídica està domiciliada a Espanya quan hi radique la seua seu social, el seu centre d'administració o administració central o el seu centre d'activitat principal.

3. En cas de pluralitat de demandats, seran competents els tribunals espanyols quan almenys un d'ells tinga el seu domicili a Espanya, sempre que s'exercite una sola acció o diverses entre les quals existisca un nexa per raó del títol o raó petitòria que aconsellen que s'acumulen.

4. No obstant això, la competència establida d'acord amb el que disposa l'apartat 1 d'este article podrà ser exclosa per mitjà d'un acord d'elecció de fòrum a favor d'un tribunal estranger. En este cas, els tribunals suspendran el procediment i només podran conèixer de la pretensió deduïda en el cas que els tribunals estrangers designats hagen declinat la seua competència.

5. No tindrà efecte l'exclusió de la competència dels tribunals espanyols en aquelles matèries en què no cap submissió a estos.»

Huit. S'afig un nou article 22 quater, que queda redactat com segueix:

«Article 22 quater.

En defecte dels criteris anteriors, els tribunals espanyols seran competents:

a) En matèria de declaració d'absència o defunció, quan el desaparegut haja tingut el seu últim domicili en territori espanyol o tinga nacionalitat espanyola.

b) En matèria relacionada amb la capacitat de les persones i les mesures de protecció de les persones majors d'edat o dels seus béns, quan estos tinguen la seua residència habitual a Espanya.

c) En matèria de relacions personals i patrimonials entre cònjuges, nul·litat matrimonial, separació i divorci i les seues modificacions, sempre que cap altre tribunal estranger tinga competència, quan ambdós cònjuges posseïsquen residència habitual a Espanya en el moment de la interposició de la demanda o quan hagen tingut a Espanya la seua última residència habitual i un d'ells residisca allí, o quan Espanya siga la residència habitual del demandat, o, en cas de demanda de mutu acord, quan a Espanya residisca un dels cònjuges, o quan el demandant porte almenys un any de residència habitual a Espanya des de la interposició de la demanda, o quan el demandant siga espanyol i tinga la seua residència habitual a Espanya almenys sis mesos abans de la interposició de la demanda, així com quan ambdós cònjuges tinguen nacionalitat espanyola.

d) En matèria de filiació i de relacions paternofilials, protecció de menors i de responsabilitat parental, quan el fill o menor tinga la seua residència habitual a Espanya en el moment de la interposició de la demanda o el demandant siga espanyol o residisca habitualment a Espanya o, en tot cas, almenys des de sis mesos abans de la presentació de la demanda.

e) En matèria d'adopció, en els supòsits regulats en la Llei 54/2007, de 28 de desembre, d'Adopció Internacional.

f) En matèria d'aliments, quan el creditor o el demandat d'estos tinga la seua residència habitual a Espanya o, si la pretensió d'aliments es formula com a accessòria a una qüestió sobre l'estat civil o d'una acció de responsabilitat parental, quan els tribunals espanyols siguen competents per a conèixer d'esta última acció.

g) En matèria de successions, quan el causant haja tingut la seua última residència habitual a Espanya o quan els béns es troben a Espanya i el causant fóra espanyol en el moment de la defunció. També seran competents quan les parts s'hagen sotmés als tribunals espanyols, sempre que fóra aplicable la llei espanyola

a la successió. Quan cap jurisdicció estrangera siga competent, els tribunals espanyols ho seran respecte dels béns de la successió que es troben a Espanya.»

Nou. S'afig un nou article 22 quinquies, que queda redactat com seguix:

«Article 22 quinquies.

Així mateix, en defecte de submissió expressa o tàcita i encara que el demandat no tinga el seu domicili a Espanya, els tribunals espanyols seran competents:

a) En matèria d'obligacions contractuals, quan l'obligació objecte de la demanda s'haja complit o haja de complir-se a Espanya.

b) En matèria d'obligacions extracontractuals, quan el fet danyós s'haja produït en territori espanyol.

c) En les accions relatives a l'explotació d'una sucursal, agència o establiment mercantil, quan este es trobe en territori espanyol.

d) En matèria de contractes subscrits per consumidors, estos podran litigar a Espanya si tenen la seua residència habitual en territori espanyol o si el tinguera l'altra part contractant; esta última només podrà litigar a Espanya si el consumidor té la seua residència habitual en territori espanyol.

e) En matèria d'assegurances, quan l'assegurat, prenedor o beneficiari de l'assegurança tinga el seu domicili a Espanya; també podrà l'assegurador ser demandat davant dels tribunals espanyols si el fet danyós es produïx en territori espanyol i es tracta d'un contracte d'assegurança de responsabilitat o d'assegurança relativa a immobles, o, tractant-se d'una assegurança de responsabilitat civil, si els tribunals espanyols són competents per a conèixer de l'acció entaulada pel perjudicat contra l'assegurat en virtut del que disposa la lletra b) d'este article.

f) En les accions relatives a drets reals sobre béns mobles, si estos es troben en territori espanyol en el moment de la interposició de la demanda.

Respecte als supòsits previstos en les lletres d) i e) també seran competents els tribunals espanyols quan el consumidor, assegurat o prenedor de l'assegurança siga demandant i les parts hagen acordat la submissió als tribunals espanyols després de sorgir la controvèrsia, o ambdós contractants tinguen ja el seu domicili a Espanya en el moment de subscriure el contracte o el demandant fóra el consumidor, assegurat o prenedor de l'assegurança.»

Deu. S'afig un nou article 22 sexies, que queda redactat com seguix:

«Article 22 sexies.

Els tribunals espanyols seran competents quan es tracte d'adoptar mesures provisionals o d'assegurament respecte de persones o béns que es troben en territori espanyol i hagen de complir-se a Espanya. Seran també competents per a adoptar estes mesures si ho són per a conèixer de l'assumepte principal.»

Onze. S'afig un nou article 22 septies, que queda redactat com seguix:

«Article 22 septies.

En matèria concursal i la resta de procediments d'insolvència caldrà ajustar-se al que dispose la seua legislació reguladora.»

Dotze. S'afig un nou article 22 octies, que queda redactat com seguix:

«Article 22 octies.

1. No seran competents els tribunals espanyols en aquells casos en què els furs de competència previstos en les lleis espanyoles no contempen esta competència.

2. Els tribunals espanyols apreciaran, d'ofici o a instància de part, la seua competència de conformitat amb les normes vigents i les circumstàncies concurrents en el moment de presentació de la demanda, i el procés se substanciarà fins a la conclusió encara que estes normes o circumstàncies hagen sigut modificades amb posterioritat, llevat que expressament es determine el contrari.

3. Els tribunals espanyols es declararan incompetents si la seua competència no està fundada en les disposicions de les lleis espanyoles, de conformitat amb el que preveuen les lleis processals.

Els tribunals espanyols no podran abstenir-se o declinar la seua competència quan el supòsit litigiós presente vinculació amb Espanya i els tribunals dels distints estats connectats amb el supòsit hagen declinat la seua competència. Tampoc ho podran fer quan es tracte del reconeixement i l'execució de resolucions judicials, decisions arbitrals i acords de mediació dictats pels tribunals estrangers.»

Tretze. S'afeg un nou article 22 nonies, que queda redactat com seguix:

«Article 22 nonies.

Les excepcions de litispendència i de connexitat internacionals s'al·legaran i tramitaran d'acord amb les normes generals que regulen les lleis processals.»

Catorze. Es modifica l'article 35, que queda redactat com seguix:

«Article 35.

1. La demarcació judicial, que determinarà la circumscripció territorial dels òrgans judicials, s'establirà per llei o, en els casos expressament previstos en esta norma, per reial decret.

2. Amb este fi, les comunitats autònomes participaran en l'organització de la demarcació judicial dels seus territoris respectius, i remetran al Govern, a sol·licitud d'este, una proposta de demarcació en què fixaran els partits judicials.

3. El Ministeri de Justícia, vistes les propostes de les comunitats autònomes, redactarà la corresponent disposició normativa, sobre la qual emetrà informe el Consell General del Poder Judicial en el termini de dos mesos.

4. Emesos els precitats informes, el Govern procedirà a la tramitació de l'oportú projecte normatiu.

5. La demarcació judicial serà revisada cada cinc anys o abans si les circumstàncies ho aconsellen, mitjançant una llei elaborada conforme al procediment anteriorment establert.

6. Les comunitats autònomes, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial, determinaran, per llei, la capitalitat dels partits judicials.»

Quinze. S'afeg un nou article 61 bis, que queda redactat com seguix:

«Article 61 bis.

1. Al servici del Tribunal Suprem existirà un Gabinet Tècnic, que assistirà la Presidència i les seues diferents sales en els processos d'admissió dels assumptes que coneguen i per mitjà de l'elaboració d'estudis i informes que se li sol·liciten. També prestarà suport a les sales especials en el despatx d'assumptes que els estiguen atribuïts.

2. El Gabinet Tècnic estarà integrat per un director i per membres de la carrera judicial i altres juristes que ostentaran la denominació de lletrats del Gabinet Tècnic.

3. Als efectes anteriors, en el Gabinet Tècnic existiran tantes àrees com ordes jurisdiccionals. Dins de cada àrea podrà existir una secció d'admissió i una altra secció d'estudis i informes. En la Sala Quinta Militar podrà haver-hi un lletrat del Gabinet Tècnic.

Els lletrats prestaran els seus servicis en les diferents àrees atenent la seua especialització professional.

4. En cada una de les àrees hi haurà un o més lletrats del Gabinet Tècnic que assumisquen funcions de coordinació dels membres del Gabinet que formen part d'esta. Seran designats pel president del Tribunal Suprem, preferentment d'entre els lletrats que pertanguen a la carrera judicial, i hauran de tindre una antiguitat mínima de deu anys en l'exercici de la seua respectiva professió.

5. El Ministeri de Justícia, oïda la Sala de Govern del Tribunal Suprem i amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i informe favorable del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, determinarà la composició i plantilla del Gabinet Tècnic.

Excepcionalment, per raons conjunturals i degudament justificades, a proposta del Consell General del Poder Judicial i oïda la Sala de Govern del Tribunal Suprem, el Ministeri de Justícia podrà adscriure temporalment, amb el límit màxim d'un any, un nombre addicional de membres al servici del Gabinet Tècnic.»

Setze. S'afig un nou article 61 ter, que queda redactat com seguix:

«Article 61 ter.

La superior direcció del Gabinet Tècnic serà exercida pel president del Tribunal Suprem o, en cas de delegació d'este, pel vicepresident del Tribunal Suprem.»

Dèsset. S'afig un nou article 61 quater, que queda redactat com seguix:

«Article 61 quater.

1. El Ple del Consell General del Poder Judicial nomenarà el director del Gabinet Tècnic, a proposta vinculant del president del Tribunal Suprem, el qual haurà d'acreditar els requisits legalment exigits per a poder accedir a la categoria de magistrat del Tribunal Suprem, i tindrà esta consideració, a efectes representatius, mentres exercisca el càrrec.

2. Els lletrats que hagen de prestar servici en el Gabinet Tècnic seran seleccionats per mitjà de concurs de mèrits, i en l'anunci de la convocatòria s'establiran els criteris de selecció.

Els lletrats que no pertanguen a la carrera judicial o fiscal hauran de ser funcionaris del cos de lletrats de l'Administració de Justícia o funcionaris de les administracions públiques o òrgans constitucionals, amb titulació en Dret, pertanyents a cossos del subgrup A1 o assimilats.

La Comissió Permanent del Consell General del Poder Judicial realitzarà la convocatòria a proposta del president del Tribunal Suprem, que oirà prèviament, a l'efecte de fixar els criteris de selecció, la Sala de Govern del Tribunal.

3. El president del Tribunal Suprem, oïts els presidents de sala i el director del Gabinet Tècnic, sotmetrà a la Sala de Govern, per a la seua aprovació, la proposta de candidats a cobrir les places de lletrat del Gabinet Tècnic.

4. El president del Tribunal Suprem elevarà al Ple del Consell General del Poder Judicial la proposta de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, perquè procedisca al nomenament dels que ocuparan les places de lletrat del Gabinet Tècnic.»

Díhuit. S'afig un nou article 61 quinquies, que queda redactat com seguix:

«Article 61 quinquies.

1. Els lletrats que siguen seleccionats seran nomenats per un any. Una vegada complit eixe termini, el president del Tribunal Suprem, oïts el president de sala respectiu i el director del Gabinet Tècnic, proposarà, si és el cas, la pròrroga en la plaça, de conformitat amb el procediment establert per al nomenament inicial. Els

lletrats podran ser prorrogats per successius períodes de tres anys. Sense perjudi de l'anterior, els lletrats podran ser cessats pel president del Tribunal Suprem per incompliment greu dels deures de la seua funció.

2. El director del Gabinet Tècnic i els lletrats seran declarats en situació administrativa de servicis especials en la carrera o cos de procedència.

3. A l'efecte del còmput de l'antiguitat en la carrera judicial, als jutges o magistrats que ocupen plaça de lletrat en el Gabinet Tècnic se'ls tindran en compte els servicis prestats en l'orde jurisdiccional corresponent a l'àrea del Gabinet Tècnic en què estigueren adscrits.

Esta previsió s'aplicarà també a l'efecte del còmput de l'antiguitat en el cos als lletrats de l'Administració de Justícia que ocupen plaça de lletrat en el Gabinet Tècnic.»

Dènou. S'afig un nou article 61 sexies, que queda redactat com següent:

«Article 61 sexies.

La Sala de Govern, a proposta del president del Tribunal Suprem, aprovarà les normes de funcionament del Gabinet Tècnic.»

Vint. Es modifica l'apartat 6 de l'article 73, que queda redactat com següent:

«6. En el cas que el nombre d'assumpes ho aconselle, podran crear-se una o més seccions i inclús sala penal amb la seua pròpia circumscripció territorial en aquelles capitals que ja siguen seus d'altres sales del tribunal superior, només als efectes de conèixer els recursos d'apel·lació a què es referix la lletra c) de l'apartat 3 d'este article i aquelles altres apel·lacions atribuïdes per les lleis al tribunal superior de justícia.

Els nomenaments per a magistrats d'estes seccions o sales, a proposta del Consell General del Poder Judicial, recauran en aquells magistrats que, tenint la condició d'especialista en l'orde penal obtinguda per mitjà de la superació de les proves selectives que reglamentàriament determine el Consell General del Poder Judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. A falta d'estos, recaurà en aquells magistrats que havent prestat els seus servicis en l'orde jurisdiccional penal durant deu anys dins dels quinze anys immediatament anteriors a la data de la convocatòria, tinguen millor lloc en l'escalafó. L'antiguitat en òrgans mixtos es computarà de la mateixa manera a estos efectes. A falta d'això, es nomenarà a qui tinga millor lloc en l'escalafó.»

Vint-i-u. Es modifica el número 2n de l'apartat 2 de l'article 82, que queda redactat com següent:

«2n. Dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades en primera instància pels jutjats mercantils, excepte les que es dicten en incidents concursals que resolguen qüestions de matèria laboral, i amb este fi hauran d'especialitzar-se una o diverses de les seues seccions, de conformitat amb el que preveu l'article 98 de la present llei orgànica. Estes seccions especialitzades coneixeran també dels recursos que establisca la llei contra les resolucions dictades pels jutjats de primera instància en els procediments relatius a concursos de persones físiques i a accions individuals relatives a condicions generals de la contractació.»

Vint-i-dos. S'afig un nou apartat 6 a l'article 85, que queda redactat com següent:

«6. Dels concursos de persona natural que no siga empresari en els termes que preveu la seua llei reguladora.»

Vint-i-tres. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 86 ter, que queden redactats com segueix:

«1. Els jutjats mercantils coneixeran de totes les qüestions que se susciten en matèria concursal, en els termes que preveu la seua llei reguladora i sense perjudici del que disposa l'article 85.6. En tot cas, la jurisdicció del jutge del concurs serà exclusiva i excloent en les matèries següents:

1r. Les accions civils amb transcendència patrimonial que es dirigisquen contra el patrimoni del concursat, a excepció de les que s'exerciten en els processos sobre capacitat, filiació, matrimoni i menors a què es referix el títol I del llibre IV de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil. Amb el mateix abast coneixerà de l'acció a què es referix l'article 17.1 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

2n. Les accions socials que tinguen per objecte l'extinció, modificació o suspensió col·lectives dels contractes de treball en què siga ocupador el concursat, així com la suspensió o extinció de contractes d'alta direcció, sense perjudici que quan estes mesures suposen modificar les condicions establides en el conveni col·lectiu aplicable a estos contractes es requerirà l'acord dels representants dels treballadors. En l'enjudiciament d'estes matèries, i sense perjudici de l'aplicació de les normes específiques de la Llei Concursal, hauran de tindre's en compte els principis inspiradors de l'ordenació normativa estatutària i del procés laboral.

3r. Tota execució enfront dels béns i drets de contingut patrimonial del concursat, siga quin siga l'òrgan que l'haja ordenat.

4t. Tota mesura cautelar que afecte el patrimoni del concursat, excepte les que s'adopten en els processos civils que queden exclosos de la seua jurisdicció en el número 1r i sense perjudici de les mesures cautelars que puguen decretar els àrbitres durant un procediment arbitral.

5t. Les que en el procediment concursal ha d'adoptar en relació amb l'assistència jurídica gratuïta.

6t. Les accions tendents a exigir responsabilitat civil als administradors socials, als auditors o, si és el cas, als liquidadors, pels perjudicis causats al concursat durant el procediment.

2. Els jutjats mercantils coneixeran, així mateix, de totes les qüestions que siguen de la competència de l'orde jurisdiccional civil, respecte de:

a) Les demandes en què s'exerciten accions relatives a competència deslleial, propietat industrial, propietat intel·lectual i publicitat, així com totes aquelles qüestions que dins d'este orde jurisdiccional es promoguen a l'empara de la normativa reguladora de les societats mercantils i cooperatives.

b) Les pretensions que es promoguen a l'empara de la normativa en matèria de transports, nacional o internacional.

c) Aquelles pretensions relatives a l'aplicació del dret marítim.

d) Les accions col·lectives previstes en la legislació relativa a condicions generals de la contractació i a la protecció de consumidors i usuaris.

e) Els recursos contra les resolucions de la Direcció General dels Registres i del Notariat en matèria de recurs contra la qualificació del Registrador Mercantil, d'acord amb el que disposa la Llei Hipotecària per a este procediment.

f) Dels procediments d'aplicació dels articles 81 i 82 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea i el seu dret derivat, així com els procediments d'aplicació dels articles que determine la Llei de Defensa de la Competència.»

Vint-i-quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 87 bis, que queda redactat com segueix:

«2. Sense perjudici del que preveu la legislació vigent sobre demarcació i planta judicial, el Govern, a proposta del Consell General del Poder Judicial i, si és el cas,

amb informe de la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, podrà establir mitjançant un reial decret que els jutjats de violència sobre la dona que es determinen estenguen la seua jurisdicció a dos o més partits dins de la mateixa província.»

Vint-i-cinc. Es modifiquen les lletres a) i d) i s'afeg una nova lletra g) a l'apartat 1 de l'article 87 ter, que queden redactades com seguix:

«a) De la instrucció dels processos per a exigir responsabilitat penal pels delictes arrellegats en els títols del Codi Penal relatius a homicidi, avortament, lesions, lesions al fetus, delictes contra la llibertat, delictes contra la integritat moral, contra la llibertat i indemnitat sexuals, contra la intimitat i el dret a la pròpia imatge, contra l'honor o qualsevol altre delicte comés amb violència o intimidació, sempre que s'hagen comés contra qui siga o haja sigut la seua esposa, o dona que estiga o haja estat lligada a l'autor per anàloga relació d'afectivitat, inclús sense convivència, així com de les comeses sobre els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o persones amb la capacitat modificada judicialment que amb ell convisquen o que es troben subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent, quan també s'haja produït un acte de violència de gènere.»

«d) Del coneixement i sentència dels delictes lleus que els atribuisca la llei quan la víctima siga alguna de les persones assenyalades com a tals en la lletra a) d'este apartat.»

«g) De la instrucció dels processos per a exigir responsabilitat penal pel delicte de trencament previst i penat en l'article 468 del Codi Penal quan la persona ofesa pel delicte la condemna, mesura cautelar o mesura de seguretat de la qual s'haja trencat siga o haja sigut la seua esposa, o dona que estiga o haja estat lligada a l'autor per una anàloga relació d'afectivitat inclús sense convivència, així com els descendents, propis o de l'esposa o convivent, o sobre els menors o persones amb la capacitat modificada judicialment que amb ell convisquen o que es troben subjectes a la potestat, tutela, curatela, acolliment o guarda de fet de l'esposa o convivent.»

Vint-i-sis. Es modifica l'article 98, que queda redactat com seguix:

«Article 98.

1. El Consell General del Poder Judicial podrà acordar, amb un informe previ de les sales de govern, que en aquelles circumscripcions on existisca més d'un jutjat de la mateixa classe, un o més assumisquen amb caràcter exclusiu el coneixement de determinades classes d'assumptes, o de les execucions pròpies de l'orde jurisdiccional de què es tracte, sense perjudi de les labors de suport que puguen prestar els servicis comuns que a este efecte es constituïsquen.

2. El Consell General del Poder Judicial podrà acordar de manera excepcional i pel temps que es determine, amb informe favorable del Ministeri de Justícia, oïda la Sala de Govern i, si és el cas, la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, que un o més jutjats de la mateixa província i del mateix orde jurisdiccional assumisquen el coneixement de determinades classes o matèries d'assumptes i, si és el cas, de les execucions que en dimanen, sense perjudi de les labors de suport que puguen prestar els servicis comuns constituïts o que es constituïsquen.

En estos casos, l'òrgan o òrgans especialitzats assumiran la competència per a conèixer de tots aquells assumptes que siguen objecte de tal especialització, encara que el seu coneixement inicial estiguera atribuït a òrgans radicats en distint partit judicial.

No podrà adoptar-se este acord per a atribuir als òrgans així especialitzats assumptes que per disposició legal estiguen atribuïts a altres de diferent classe.

Tampoc podran ser objecte d'especialització per esta via els jutjats d'instrucció, sense perjuí de qualssevol altres mesures d'exempció de repartiment o de reforç que siga necessari adoptar per necessitats del servici.

3. Este acord es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i produirà efectes des de l'inici de l'any següent a aquell en què s'adopte, llevat que raonadament es justifique un altre moment anterior per raons d'urgència.

4. Els jutjats afectats continuaran coneixent de tots els processos pendents davant d'estos fins a la seua conclusió.»

Vint-i-set. Se suprimeix l'article 163.

Vint-i-huit. Es modifica l'article 167, que queda redactat com seguix:

«Article 167.

1. On hi haja dos o més jutjats del mateix orde jurisdiccional, els assumptes es distribuïran entre ells d'acord amb normes de repartiment prefixades. Les normes de repartiment seran aprovades per la sala de govern del tribunal superior de justícia, a proposta de la junta de jutges del respectiu orde jurisdiccional. A sol·licitud de l'interessat, la junta de jutges podrà proposar que s'allibere, totalment o parcialment, un jutge del repartiment d'assumpes, per temps limitat, quan la bona administració de justícia ho faça necessari. L'acord es traslladarà a la sala de govern perquè esta, si ho entén pertinent, procedisca a aprovar-lo. Les modificacions que s'adopten en les normes de repartiment no podran afectar els procediments en tràmit.

2. La sala de govern podrà acordar les modificacions necessàries en les normes de repartiment dels jutjats mercantil, penal, de menors, de vigilància penitenciària, contenciós administratiu o social, per a equilibrar la distribució d'assumpes que per matèria els correspon a cada un segons la seua classe, encara que algun tinga atribuït, per disposició legal o per acord del Ple del mateix Consell General del Poder Judicial, el despatx d'assumpes de la seua competència a una circumscripció d'àmbit inferior a la província.

3. El repartiment el realitzarà el lletrat de l'Administració de Justícia davall la supervisió del jutge degà, al qual correspondrà resoldre amb caràcter governatiu intern les qüestions que es plantegen i corregir les irregularitats que puguen produir-se, adoptant les mesures necessàries i promovent, si és el cas, l'exigència de les responsabilitats que corresponga.»

Vint-i-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 199, que queda redactat com seguix:

«2. En l'Audiència Nacional, quan no assistisquen prou magistrats per a constituir sala, concorreran per a completar-la altres magistrats que designe el president de la sala o, si és el cas, del Tribunal, d'acord amb un torn en què seran preferits els que es troben lliures d'assenyalament i, entre estos, els més moderns. A falta d'això, es cridarà un magistrat suplent de conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article següent.»

Trenta. Se suprimeixen els apartats 4 i 5 i es modifica l'apartat 2 de l'article 200, que queda redactat com seguix:

«2. Als efectes del que preveu l'article anterior podrà haver-hi en l'Audiència Nacional, en els tribunals superiors de justícia i en les audiències provincials una relació de magistrats suplents no integrants de la carrera judicial, que seran cridats a formar sala segons la prelació que s'establisca dins de cada orde o ordes jurisdiccionals per al qual hagen sigut nomenats.

Per a cridar-los haurà de respectar-se la disponibilitat pressupostària i la prioritat establida en l'article anterior, sense que mai puga concórrer a formar sala més d'un magistrat suplent.»

Trenta-u. S'afeg un apartat 4 a l'article 216 bis.3, amb la redacció següent:

«4. Excepcionalment, quan les peculiaritats del reforç impedisquen que la comissió de servici pugua ser atesa per un únic jutge durant tota la seua extensió temporal, el Consell General del Poder Judicial podrà autoritzar que el seu exercici es realitze pels que participen voluntàriament en els plans de substitució de l'òrgan judicial que haja de ser reforçat, amb subjecció a la seqüència de crida entre ells que el mateix Consell General del Poder Judicial establisca.»

Trenta-dos. Es modifica l'article 230, que queda redactat com següent:

«1. Els jutjats i tribunals i les fiscalies estan obligats a utilitzar qualssevol mitjans tècnics, electrònics, informàtics i telemàtics, posats a la seua disposició per al desenrotllament de la seua activitat i exercici de les seues funcions, amb les limitacions que a la utilització de tals mitjans establixen el capítol I bis d'este títol, la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal i les altres lleis que siguen aplicables.

Les instruccions generals o singulars d'ús de les noves tecnologies que el Consell General del Poder Judicial o la Fiscalia General de l'Estat dirigisquen als jutges i magistrats o als fiscals, respectivament, determinant la seua utilització, seran de compliment obligatori.

2. Els documents emesos pels mitjans anteriors, siga quin siga el seu suport, gaudiran de la validesa i eficàcia d'un document original sempre que quede garantida la seua autenticitat, integritat i el compliment dels requisits exigits per les lleis processals.

3. Les actuacions orals i vistes gravades i documentades en suport digital no podran transcriure's.

4. Els processos que es tramiten amb suport informàtic garantiran la identificació i l'exercici de la funció jurisdiccional per l'òrgan que l'exercix, així com la confidencialitat, privacitat i seguretat de les dades de caràcter personal que continguen en els termes que establisca la llei.

5. Les persones que demanden la tutela judicial dels seus drets i interessos podran relacionar-se amb l'Administració de Justícia a través dels mitjans tècnics a què es referix l'apartat 1 quan siguen compatibles amb els que disposen els jutjats i tribunals i es respecten les garanties i requisits previstos en el procediment de què es tracte.

6. Els programes i aplicacions informàtics que s'utilitzen en l'Administració de Justícia hauran de ser prèviament objecte d'informe pel Consell General del Poder Judicial.

Els sistemes informàtics que s'utilitzen en l'Administració de Justícia hauran de ser compatibles entre si per a facilitar la seua comunicació i integració, en els termes que determine el Comité Tècnic Estatal de l'Administració de Justícia Electrònica.»

Trenta-tres. Es modifica l'apartat 2 i s'afeg un apartat 3 a l'article 232, que quedaran redactats com següent:

«2. La relació d'assenyalaments de l'òrgan judicial haurà de fer-se pública. Els lletrats de l'Administració de Justícia vetllaran perquè els funcionaris competents de l'oficina judicial publiquen en un lloc visible al públic, el primer dia hàbil de cada setmana, la relació d'assenyalaments corresponents al seu respectiu òrgan judicial, amb indicació de la data i hora de la seua celebració, tipus d'actuació i número de procediment.

3. Excepcionalment, per raons d'orde públic i de protecció dels drets i llibertats, els jutges i tribunals, mitjançant una resolució motivada, podran limitar l'àmbit de la publicitat i acordar el caràcter secret de totes o part de les actuacions.»

Trenta-quatre. Es modifica l'article 234, que queda redactat com següix:

«Article 234.

1. Els lletrats de l'Administració de Justícia i funcionaris competents de l'oficina judicial facilitaran als interessats tota la informació que sol·liciten sobre l'estat de les actuacions judicials, que podran examinar i conèixer, llevat que siguen o hagen sigut declarades secretes o reservades d'acord amb la llei.

2. Les parts i qualsevol persona que acredite un interès legítim i directe tindran dret a obtindre, en la forma disposada en les lleis processals i, si és el cas, en la Llei 18/2011, de 5 de juliol, reguladora de l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació en l'Administració de Justícia, còpies simples dels escrits i documents que consten en les interlocutòries, no declarats secrets ni reservats. També tindran dret a què se'ls expedisquen els testimonis i certificats en els casos i a través de la via establida en les lleis processals.»

Trenta-cinc. S'afig un nou article 235 bis, que queda redactat com següix:

«Article 235 bis.

Sense perjudi del que estableix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 236 quinques i de les restriccions que, si és el cas, puguen establir-se en les lleis processals, l'accés al text de les sentències, o a determinats extrems de les sentències, o a altres resolucions dictades en el si del procés, només es podrà dur a terme prèvia dissociació de les dades de caràcter personal que estos continguen i amb ple respecte al dret a la intimitat, als drets de les persones que requerisquen un especial deure de tutela o a la garantia de l'anonimat de les víctimes o perjudicats, quan siga procedent.

En tot cas s'adoptaran les mesures necessàries per a evitar que les sentències i la resta de resolucions dictades en el si del procés puguen ser usades amb fins contraris a les lleis.»

Trenta-sis. S'afig un nou capítol I bis en el títol III del llibre III, que comprén els articles 236 bis a 236 decies, i queda redactat com següix:

«CAPÍTOL I BIS

Protecció de dades de caràcter personal en l'àmbit de l'Administració de Justícia

Article 236 bis.

El tractament de dades dut a terme en ocasió de la tramitació pels tribunals dels processos de què siguen competents, així com el realitzat dins de la gestió de l'oficina judicial se sotmetran al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la normativa que la desplega, sense perjudi de les especialitats establides en el present capítol.

Article 236 ter.

1. Els tribunals podran tractar dades de caràcter personal amb fins jurisdiccionals o no jurisdiccionals. En el primer cas, el tractament es limitarà a les dades en tant que es troben incorporades als processos que coneguen i la seua finalitat es relacione directament amb l'exercici de la potestat jurisdiccional.

2. Els tribunals mantindran, amb ple respecte a les garanties i drets establits en la normativa de protecció de dades de caràcter personal, els fitxers que resulten necessaris per a la tramitació dels processos que en s'hi segueixen, així com els que es necessiten per a la seua adequada gestió.

Els fitxers es classificaran en jurisdiccionals i no jurisdiccionals atenent la naturalesa del tractament de les dades que els integren.

Article 236 quater.

De conformitat amb allò que disposa l'article 11.2 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, no serà necessari el consentiment de l'interessat perquè els tribunals procedisquen al tractament de les dades en l'exercici de la potestat jurisdiccional, ja siguen facilitades per les parts o demanades a sol·licitud del mateix tribunal, sense perjudi del que disposen les normes processals per a la validesa de la prova.

Quan es tracte de dades tractades amb fins no jurisdiccionals caldrà ajustar-se al que disposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

Article 236 quinquies.

1. Els jutges i tribunals, i els lletrats de l'Administració de Justícia d'acord amb les seues competències processals, podran adoptar les mesures que calguen per a la supressió de les dades personals dels documents a què puguen accedir les parts durant la tramitació del procés sempre que no siguen necessàries per a garantir el seu dret a la tutela judicial efectiva.

De la mateixa manera procediran respecte de l'accés per les parts a les dades personals que pogueren contindre les sentències i la resta de resolucions dictades en el si del procés, sense perjudi de l'aplicació en els altres supòsits del que establix l'article 235 bis.

2. En tot cas serà aplicable el que disposa la legislació de protecció de dades de caràcter personal al tractament que les parts duguen a terme de les dades que els hagen sigut revelades en el desenrotllament del procés.

3. Podran cedir-se al Consell General del Poder Judicial i al Ministeri de Justícia, quan siga procedent, les dades tractades amb fins jurisdiccionals que siguen estrictament necessàries per a l'exercici de les funcions d'inspecció i control establides en esta llei.

4. Les dades tractades amb fins no jurisdiccionals podran cedir-se entre els òrgans jurisdiccionals o per estos al Consell General del Poder Judicial o al Ministeri de Justícia quan això estiga justificat per la interposició d'un recurs o siga necessari per a l'exercici de les competències que tinguen legalment atribuïdes.

Article 236 sexies.

1. Als efectes previstos en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, serà responsable dels fitxers jurisdiccionals l'òrgan jurisdiccional o oficina judicial davant del qual es tramiten els processos les dades dels quals s'incorporen al fitxer, i dins d'ell decidirà qui tinga la competència atribuïda per la normativa vigent d'acord amb la sol·licitud que es reba del ciutadà.

Igualment, serà responsable dels fitxers no jurisdiccionals l'oficina judicial corresponent a l'òrgan judicial amb què es relacionen les dades que s'hi incorporen.

2. El que disposa l'apartat anterior s'entén sense perjudi de la responsabilitat disciplinària que puga correspondre a qui haja sigut, si és el cas, causant de la comissió d'una infracció en matèria de protecció de dades de caràcter personal, a la qual es referix l'article 46.2 de la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre.

3. En tot cas correspondrà al lletrat de l'Administració de Justícia que s'indique en l'acord de creació vetllar per l'adopció de les mesures que impedisquen l'alteració, pèrdua, tractament o accés no desitjat a les dades de caràcter personal incorporades als fitxers, tant jurisdiccionals com no jurisdiccionals, i tindrà la condició de responsable de seguretat als efectes previstos en la legislació de protecció de dades de caràcter personal.

Article 236 septies.

1. Els fitxers de dades de caràcter personal dels tribunals seran creats, modificats o suprimits per acord del Consell General del Poder Judicial, adoptat a proposta de la Sala de Govern del Tribunal Suprem, de l'Audiència Nacional o del tribunal superior de justícia o òrgan de l'administració competent en matèria de justícia corresponent.

L'acord de creació, de modificació o de supressió dels fitxers s'ajustarà al que disposa la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal i es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i, si és el cas, en els diaris oficials de les comunitats autònomes.

2. Una vegada publicat l'acord, el Consell General del Poder Judicial el traslladarà per a la inscripció en el Registre General de Protecció de Dades de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

Article 236 octies.

1. Les sol·licituds d'exercici dels drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició en relació amb les dades tractades amb fins jurisdiccionals es tramitaran d'acord amb les normes que siguen aplicables al procés en què les dades van ser demandades, i no s'aplicaran les disposicions establides a este efecte per la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

En tot cas es denegarà l'accés a les dades objecte de tractament amb fins jurisdiccionals quan les diligències judicials en què s'haja demanat la informació hagen sigut declarades secretes o reservades.

2. Tractant-se de dades sotmeses a tractament amb fins no jurisdiccionals, els interessats podran exercitar els seus drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició en els termes establits en la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal, dirigint la seua sol·licitud davant del funcionari competent per a decidir d'acord amb la normativa vigent que siga responsable del fitxer a què es referix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 236 sexies.

Article 236 nonies.

1. Les competències que la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, atribuïx a l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, seran exercides, respecte dels tractaments efectuats amb fins jurisdiccionals i els fitxers d'esta naturalesa, pel Consell General del Poder Judicial.

2. Els tractaments de dades duts a terme amb fins no jurisdiccionals i els seus corresponents fitxers quedaran sotmesos a la competència de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, a la qual el Consell General del Poder Judicial prestarà la col·laboració que necessite a este efecte.

El Consell General del Poder Judicial podrà adoptar les mesures reglamentàries que estime necessàries per a garantir el compliment, en els tractaments de dades amb fins no jurisdiccionals i els fitxers no jurisdiccionals, de les mesures de seguretat establides en la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

3. Quan en ocasió de la realització d'actuacions d'investigació relacionades amb la possible comissió d'una infracció de la normativa de protecció de dades les autoritats competents a què es referixen els dos apartats anteriors aprecien l'existència d'indisicis que suposen la competència de l'altra autoritat, en donaran immediatament trasllat a esta última a fi que prosseguisca amb la tramitació del procediment.

Article 236 decies.

1. Els tractaments de dades duts a terme pel Consell General del Poder Judicial en l'exercici de les seues competències quedaran sotmesos al que disposa

la legislació vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal. Els tractaments no seran considerats en cap cas realitzats amb fins jurisdiccionals.

2. Els fitxers de dades de caràcter personal del Consell General del Poder Judicial i dels òrgans integrants del Consell seran creats, modificats o suprimits per acord del Consell General del Poder Judicial, a proposta de la Secretaria General, que tindrà la condició de responsable del tractament respecte dels fitxers.

Una vegada publicat l'acord, el Consell General del Poder Judicial el traslladarà per a la inscripció en el Registre General de Protecció de Dades de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.»

Trenta-set. Es modifica l'article 264, que queda redactat com segueix:

«Article 264.

1. Els magistrats de les diverses seccions d'una mateixa sala es reuniran per a la unificació de criteris i la coordinació de pràctiques processals, especialment en els casos en què els magistrats de les diverses seccions d'una mateixa sala o tribunal sostinguen en les seues resolucions diversitat de criteris interpretatius en l'aplicació de la llei en assumptes substancialment iguals. A eixos efectes, el president de la sala o tribunal respectiu, per si mateix o a petició majoritària dels seus membres, convocarà ple jurisdiccional perquè conega d'un o més dels dits assumptes a fi d'unificar el criteri.

2. Formaran part d'este ple tots els magistrats de la sala corresponent que per repartiment conegen de la matèria en què la discrepància s'haja posat de manifest.

3. En tot cas, quedarà assegurada la independència de les seccions per a l'enjudiciament i resolució dels distints processos que conegen, si bé hauran de motivar les raons per les quals s'aparten del criteri acordat.»

Trenta-huit. Es modifica l'article 269, que queda redactat com segueix:

«Article 269.

1. Els jutjats i tribunals només podran celebrar juís o vistes d'assumptes fora de la població de la seua seu quan així ho autoritze la llei.

2. No obstant això, el Consell General del Poder Judicial, quan les circumstàncies o el bon servici de l'administració de justícia ho aconsellen, i a petició de les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, podrà disposar que els jutjats i les seccions o sales dels tribunals o audiències es constituïsquen en població diferent de la seua seu per a despatxar els assumptes corresponents a un determinat àmbit territorial comprés en la circumscripció d'aquells.

3. Igualment, les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, prèvia determinació del nombre de causes que justifiquen els trasllats dels tribunals fora de la seua seu i sempre que el seu desplaçament estiga justificat per una millor administració de justícia, disposaran que els jutges penals, assistits del lletrat de l'Administració de Justícia, es constituïsquen per a celebrar juís orals en les ciutats on tinguen seu els jutjats que hagen instruït les causes de què els correspon conèixer. Els jutjats d'instrucció i els funcionaris que hi servisquen prestaran en estos casos la col·laboració que siga necessària.»

Trenta-nou. Es modifica l'article 276, que queda redactat com segueix:

«Article 276.

Les peticions de cooperació internacional es tramitaran de conformitat amb el que preveuen els tractats internacionals, les normes de la Unió Europea i les lleis espanyoles que hi siguen aplicables.»

Quaranta. Es modifica l'article 277 que queda redactat com seguix:

«Article 277.

Els jutjats i tribunals espanyols prestaran a les autoritats judicials estrangeres la cooperació que els sol·liciten per a l'exercici de la seua funció jurisdiccional, de conformitat amb el que estableixen els tractats i convenis internacionals en què Espanya siga part, les normes de la Unió Europea i les lleis espanyoles sobre esta matèria.»

Quaranta-u. Es modifica l'article 278, que queda redactat com seguix:

«Article 278.

La prestació de cooperació internacional només serà denegada pels jutjats i tribunals espanyols:

1r. Quan l'objecte o finalitat de la cooperació sol·licitada siga manifestament contrari a l'orde públic.

2n. Quan el procés de què dimane la sol·licitud de cooperació siga de l'exclusiva competència de la jurisdicció espanyola.

3r. Quan el contingut de l'acte a realitzar no corresponga a les atribucions pròpies de l'autoritat judicial espanyola requerida. En este cas, esta remetrà la sol·licitud a l'autoritat judicial competent, informant d'això l'autoritat judicial requeridora.

4t. Quan la sol·licitud de cooperació internacional no reunisca el contingut i requisits mínims exigits per les lleis per a tramitar-la.»

Quaranta-dos. Es modifica l'article 296, que queda redactat com seguix:

«Article 296.

1. Els danys i perjuís causats pels jutges i magistrats en l'exercici de les seues funcions donaran lloc, si és el cas, a responsabilitat de l'Estat per error judicial o per funcionament anormal de l'Administració de Justícia sense que, en cap cas, puguen els perjudicats dirigir-se directament contra aquells.

2. Si els danys i perjuís provenen de dol o culpa greu del jutge o magistrat, l'Administració General de l'Estat, una vegada satisfeta la indemnització al perjudicat, podrà exigir, per via administrativa a través del procediment reglamentàriament establert, al jutge o magistrat responsable el reembossament del que s'haja pagat sense perjuí de la responsabilitat disciplinària en què este puga incórrer, d'acord amb el que disposa esta llei.

El dol o culpa greu del jutge o magistrat es podrà reconéixer en sentència o en resolució dictada per el Consell General del Poder Judicial conforme al procediment que este determine. Per a l'exigència de la dita responsabilitat es ponderaran, entre altres, els criteris següents: el resultat danyós produït i l'existència o no d'intencionalitat.»

Quaranta-tres. Se suprimeix l'article 297.

Quaranta-quatre. Es modifica l'apartat 8 de l'article 301, que queda redactat com seguix:

«8. També es reservarà en la convocatòria una quota no inferior al cinc per cent de les vacants per a ser cobertes entre persones amb discapacitat en grau igual o superior al 33 per cent, sempre que superen les proves selectives i que acrediten el grau de discapacitat i la compatibilitat per a l'exercici de les funcions i tasques corresponents en la forma que es determine reglamentàriament. L'ingrés de les persones amb discapacitat en les carreres judicial i fiscal s'inspirarà en els principis d'igualtat d'oportunitats, no-discriminació i compensació de desavantatges,

i es procedirà, si és el cas, a l'adaptació dels processos selectius a les necessitats especials i singularitats d'estes persones, per mitjà de les adaptacions i ajustos raonables de temps i mitjans en els processos selectius.

Així mateix, una vegada superats els processos, es procedirà a les adaptacions i ajustos raonables per a les necessitats de les persones amb discapacitat de qualsevol tipus en els llocs de treball i en l'entorn laboral del centre o dependència pública on desenrotllen la seua activitat.»

Quaranta-cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 329, que queda redactat com seguix:

«3. Els concursos per a la provisió dels jutjats de menors es resoldran en favor dels que, tenint la categoria de magistrat i acreditant la corresponent especialització en matèria de menors en l'escola judicial, tinguen millor lloc en el seu escalafó. A falta d'això, es cobriran per magistrats que hagen prestat almenys tres anys de servici, dins dels cinc anteriors a la data de la convocatòria, en la jurisdicció de menors. A falta d'estos es cobriran per l'orde d'antiguitat establert en l'apartat 1.

Els que obtinguen plaça, així com els que l'obtinguen quan les vacants hagen de cobrir-se per ascens, hauran de participar abans de prendre possessió de la seua nova destinació en les activitats d'especialització en matèria de menors i en matèria de violència de gènere que establisca el Consell General del Poder Judicial.»

Quaranta-sis. Es modifica l'article 339, que queda redactat com seguix:

«Article 339.

El president de l'Audiència Nacional i els presidents dels tribunals superiors de justícia, quan cessen en el càrrec, quedaran adscrits, a la seua elecció, al tribunal o audiència en què cessen o a aquell del qual provenien en la seua última destinació, fins a l'adjudicació de la plaça corresponent del que hagen triat. Si han esgotat la totalitat del primer període per al qual van ser nomenats, tindran preferència, a més, durant els tres anys següents al cessament, a qualsevol plaça de la seua categoria de les que han de proveir-se per concurs voluntari i per a les quals no es reconega especial preferència o reserva a especialista.»

Quaranta-set. Es modifica l'article 340, que queda redactat com seguix:

«Article 340.

Els presidents de sala de l'Audiència Nacional, els presidents de sala dels tribunals superiors de justícia i els presidents de les audiències provincials que cessen en el seu càrrec quedaran adscrits, a la seua elecció, al tribunal o audiència en què cessen o a aquell del qual provenien en la seua última destinació, fins a l'adjudicació de la plaça corresponent del que hagen triat. Si han esgotat la totalitat del primer període per al qual van ser nomenats, tindran preferència, a més, durant els dos anys següents al cessament, a qualsevol plaça de la seua categoria de les que han de proveir-se per concurs voluntari i per a les quals no es reconega especial preferència o reserva a especialista.»

Quaranta-huit. S'afeg un nou article 344 bis, que queda redactat com seguix:

«Article 344 bis.

1. Els magistrats procedents del cos jurídic militar seran nomenats per a ocupar places en la Sala Militar del Tribunal Suprem per reial decret, referendat pel ministre de Justícia i a proposta del Consell General del Poder Judicial, entre generals consellers togats i generals auditors amb aptitud per a l'ascens en situació de servici actiu.

2. Als efectes de motivació de la proposta de nomenament, el Consell General del Poder Judicial sol·licitarà amb caràcter previ als aspirants una exposició dels seus mèrits en els termes d'esta llei, així com al Ministeri de Defensa la documentació que si és el cas considere necessària.»

Quaranta-nou. Es modifica l'article 347 bis, que queda redactat com següent:

«Article 347 bis.

1 En cada tribunal superior de justícia, i per a l'àmbit territorial de la província, es crearan les places de jutges d'adscripció territorial que determine la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial.

2. Els jutges d'adscripció territorial exerciran les seues funcions jurisdiccionals en les places que es troben vacants, com a reforç d'òrgans judicials o en aquelles places el titular de les quals estiga absent per qualsevol circumstància.

La designació per a estes funcions correspondrà al president del tribunal superior de justícia de què depenguen, que posteriorment en donarà compte a la respectiva sala de govern.

La sala de govern del tribunal superior de justícia informará el Consell General del Poder Judicial de la situació i destinacions dels jutges d'adscripció territorial del seu respectiu territori.

3. En les comunitats autònomes pluriprovincials i quan les raons del servici ho requerisquen, el president del tribunal superior de justícia podrà realitzar crides per a òrgans judicials d'una altra província pertanyent a l'àmbit territorial del dit tribunal.

4. Quan el jutge d'adscripció territorial exercisca funcions de substitució, ho farà amb plenitud de jurisdicció en l'òrgan corresponent. També li correspondrà assistir a les juntes de jutges i la resta d'actes de representació de l'òrgan judicial en què substituïska, en absència del seu titular.

5. Quan el jutge d'adscripció territorial exercisca funcions de reforç, correspondrà a la sala de govern fixar els objectius del reforç i l'adequat repartiment d'assumptes, amb audiència prèvia del jutge d'adscripció i del titular o titulars de l'òrgan judicial reforçat.

6. Els desplaçaments del jutge d'adscripció territorial donaran lloc a les indemnitzacions que per raó del servici es determinen reglamentàriament.

7. En les comunitats autònomes en què existisca més d'una llengua oficial o tinguen dret civil propi s'aplicaran, per a la provisió d'estes places, les previsions establides a este efecte en la present llei.»

Cinquanta. Es modifica l'apartat 1 i s'afeg un apartat 3 a l'article 386, que queden redactats com següent:

«1. La jubilació per edat dels jutges i magistrats és forçosa i es decretarà amb l'antelació suficient perquè el cessament en la funció es produïska efectivament al complir l'edat de setanta anys.

No obstant això, podran sol·licitar amb dos mesos d'antelació a eixe moment la prolongació de la permanència en el servici actiu fins que complisquen com a màxim setanta-dos anys d'edat. La sol·licitud vincularà el Consell General del Poder Judicial, que només podrà denegar-la quan el sol·licitant no complisca el requisit d'edat o quan presente la sol·licitud fora del termini indicat.»

«3. Els jutges i magistrats conservaran els honors i tractaments corresponents a la categoria aconseguida en el moment de la jubilació.»

Cinquanta-u. Se suprimixen els articles 411, 412 i 413.

Cinquanta-dos. Es modifica l'apartat 2 de l'article 416, que queda redactat com següix:

«2. Les faltes molt greus prescriuran al cap de dos anys, les greus a l'any i les lleus als sis mesos.

El termini de prescripció començarà a comptar-se des que la falta s'haja comés. No obstant això, en el supòsit previst en l'article 417.5, el termini de prescripció s'iniciarà a partir de la fermesa de la sentència o de la resolució dictada pel Consell General del Poder Judicial que declare la responsabilitat civil del jutge o magistrat.»

Cinquanta-tres. Es modifica el número 5 de l'article 417, que queda redactat com següix:

«5. Les accions i omissions que hagen donat lloc, en sentència ferma o en resolució ferma dictada pel Consell General del Poder Judicial, a una declaració de responsabilitat civil contra en l'exercici de la funció per dol o culpa greu conforme a l'apartat 2 de l'article 296.»

Cinquanta-quatre. Es modifica l'apartat 2 de l'article 420, que queda redactat com següix:

«2. Les faltes lleus només podran sancionar-se amb advertència o multa de fins a 500 euros o amb ambdós; les greus amb multa de 501 a 6.000 euros, i les molt greus amb suspensió, trasllat forçós o separació.»

Cinquanta-cinc. Es modifica l'apartat 3 de l'article 438, que queda redactat com següix:

«3. El Ministeri de Justícia i les comunitats autònomes en els seus respectius territoris seran competents per al disseny, creació i organització dels servicis comuns processals, amb funcions de registre i repartiment, actes de comunicació, auxili judicial, execució de resolucions judicials, jurisdicció voluntària, mediació i ordenació del procediment. Les sales de govern i les juntes de jutges podran sol·licitar al Ministeri i a les comunitats autònomes la creació de servicis comuns, d'acord amb les específiques necessitats.

Així mateix, podran crear servicis comuns processals que assumisquen altres funcions diferents de les relacionades en este número, i en este cas serà necessari l'informe favorable del Consell General del Poder Judicial.»

Cinquanta-sis. Es modifica l'article 440, que queda redactat com següix:

«Article 440.

Els lletrats de l'Administració de Justícia són funcionaris públics que constitueixen un cos superior jurídic, únic, de caràcter nacional, al servici de l'Administració de Justícia, dependent del Ministeri de Justícia, que exercixen les seues funcions amb el caràcter d'autoritat i dirigixen l'oficina judicial.»

Cinquanta-set. Es modifica l'article 441, que queda redactat com següix:

«Article 441.

1. Els llocs de treball l'exercici dels quals estiga reservat al cos de lletrats de l'Administració de Justícia, es classifiquen en tres categories, i l'ingrés hi té lloc per la tercera categoria.

2. Tot lletrat de l'Administració de Justícia posseirà una categoria personal.

La consolidació de la categoria personal exigix l'exercici de llocs de treball corresponents a esta categoria almenys durant cinc anys continuats o set amb interrupció.

3. No es podrà començar a consolidar una categoria superior sense prèviament haver consolidat la inferior, si bé el temps d'exercici d'un lloc de categoria superior serà computable als efectes de la consolidació de la inferior.

4. No serà possible utilitzar el mateix període de temps per a consolidar categories diferents.

5. En cap cas un lletrat de l'Administració de Justícia de la tercera categoria podrà optar a una plaça de la primera.

6. La categoria consolidada només opera com a garantia de la percepció del sou corresponent a esta, quan s'ocupe un lloc d'inferior categoria.

7. El Ministeri de Justícia establirà els tres grups en què es classificaran els llocs de treball a exercir pels lletrats de l'Administració de Justícia.»

Cinquanta-huit. Es modifica l'apartat 2 de l'article 442, que queda redactat com següix:

«2. Es reservarà el trenta per cent de les places vacants per a la seua provisió, amb l'autorització prèvia per part del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per promoció interna per mitjà del sistema de concurs-oposició pels funcionaris de carrera del cos de gestió processal i administrativa que porten, almenys, dos anys de servicis efectius en este. A estos efectes es computaran els servicis prestats en el cos d'oficials de l'Administració de Justícia de què, si és el cas, procedisquen.

Les restants vacants, acrescudes per les que no es cobrisquen per promoció interna, si n'hi ha, es cobriran en torn lliure per mitjà d'oposició o, si és el cas, concurs-oposició, sempre amb subjecció a les previsions pressupostàries vigents en matèria d'oferta d'ocupació pública.

Si no existix oferta d'ocupació pública, el Ministeri de Justícia, amb caràcter extraordinari i amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, podrà convocar un procés de promoció interna específic quan les circumstàncies en l'Administració de Justícia ho aconsellen. El nombre de places convocades per este sistema no podrà ser superior al quinze per cent de les places vacants. En este cas, les places que no es cobrisquen no podran oferir-se perquè ho siguen per torn lliure.»

Cinquanta-nou. Es modifica l'apartat 1 de l'article 443, que queda redactat com següix:

«1. L'ingrés en el cos de lletrats de l'Administració de Justícia es produïx pel compliment de les condicions següents:

- a) Reunir els requisits i complir les condicions exigides en la convocatòria.
- b) Superació dels processos selectius.
- c) Nomenament expedit pel ministre de Justícia i publicat en el «Boletín Oficial del Estado».
- d) Jurament o promesa de complir fidelment les obligacions del càrrec i guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental.
- e) Presa de possessió dins del termini establert.»

Seixanta. S'afig un nou article 443 bis, que queda redactat com següix:

«Article 443 bis.

El Ministeri de Justícia aprovarà cada any l'escalafó del cos de lletrats de l'Administració de Justícia, que es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i comprendrà les dades personals i professionals que s'establisquen reglamentàriament.»

Seixanta-u. Es modifica l'article 444, que queda redactat com segueix:

«Article 444.

1. Els funcionaris del cos de lletrats de l'Administració de Justícia tindran els mateixos drets individuals, col·lectius i deures que els establits en el llibre VI d'esta llei, regint amb caràcter supletori el que disposa l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic i la resta de la normativa estatal sobre funció pública.

2. Sense perjudi del seu desenrotllament i concreció en el reglament orgànic, es reconeixen els següents drets professionals:

a) Lliurances, en aquells casos en què es preste una dedicació o servici no retribuït, en els termes que es determinen reglamentàriament.

b) Especialització professional en aquells àmbits, ordes i matèries que reglamentàriament es determinen.

c) Lliure associació professional.

d) Que les seues associacions professionals siguen oïdes en totes aquelles matèries que afecten el seu estatut orgànic.

3. El règim establert en els apartats anteriors serà aplicable als lletrats de l'Administració de Justícia substituïts en la mesura que la naturalesa del dret ho permeta.»

Seixanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 445, que queda redactat com segueix:

«1. Les situacions administratives en què es puguen trobar els lletrats de l'Administració de Justícia, així com la seua jubilació, seran iguals i es declararan en els supòsits i amb els efectes establits en esta llei orgànica per a jutges i magistrats.

No obstant això, els lletrats de l'Administració de Justícia que es presenten com a candidats per a accedir a càrrecs públics representatius en el Parlament Europeu, Congrés dels Diputats, Senat, assemblees legislatives de les comunitats autònomes o corporacions locals, podran ser dispensats, amb la sol·licitud prèvia, de la prestació del servici en les seues respectives oficines judicials, durant el temps de duració de la campanya electoral. Este permís podrà ser concedit pel secretari general de l'Administració de Justícia.

Així mateix, podran trobar-se en situació de servicis especials els lletrats de l'Administració de Justícia que siguen designats encarregats del Registre Civil d'acord amb el que disposa la Llei del Registre Civil i les seues normes de desplegament.»

Seixanta-tres. Es modifica l'article 446, que queda redactat com segueix:

«Article 446.

1. Els lletrats de l'Administració de Justícia s'hauran d'abstindre en els casos establits per als jutges i magistrats i, si no ho fan, podran ser recusats.

2. L'abstenció es formularà per escrit motivat dirigit al secretari coordinador provincial, que decidirà la qüestió.

En cas de confirmar-se l'abstenció, el lletrat de l'Administració de Justícia que s'haja abtingut ha de ser reemplaçat pel seu substitut legal; en cas de denegar-se, aquell haurà de continuar actuant en l'assumpte.

3. Seran aplicables a la recusació dels lletrats de l'Administració de Justícia les prescripcions que establix esta llei per a jutges i magistrats en l'article 223, amb les excepcions següents:

a) Els lletrats de l'Administració de Justícia no podran ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació de què estiguen encarregats.

b) La peça de recusació la resoldrà el secretari de govern.

c) Presentat l'escrit de recusació, el lletrat de l'Administració de Justícia recusat informará detalladament per escrit si reconeix o no com a certa i legítima la causa al·legada.

d) Quan el recusat reconega com a certa la causa de la recusació, el secretari de govern el tindrà per recusat mitjançant un decret, si estima que la causa és legal. Si estima que la causa no és de les tipificades en la llei, declararà que no és procedent la recusació. Contra el decret sobre recusació no es donarà cap recurs.

e) Quan el recusat negue la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, l'instructor, si admet a tràmit la recusació proposada, ordenarà la pràctica, en el termini de deu dies, de la prova sol·licitada que siga pertinent i la que estime necessària, i les traslladarà al Ministeri Fiscal per a informe per un termini de tres dies. Transcorregut eixe termini, amb informe o sense del Ministeri Fiscal, es decidirà la recusació dins dels cinc dies següents. Contra esta resolució no podrà interposar-se cap recurs.

f) El lletrat de l'Administració de Justícia recusat, des del moment que siga presentat l'escrit de recusació, serà reemplaçat pel seu substitut legal.»

Seixanta-quatre. Es modifica el primer paràgraf de l'apartat 5 de l'article 447, que queda redactat com següent:

«5. Els lletrats de l'Administració de Justícia substituïts percebran les retribucions corresponents al lloc de treball exercit.»

Seixanta-cinc. Es modifica l'apartat 1 de l'article 450, que queda redactat com següent:

«1. La provisió de llocs de treball es durà a terme pel procediment de concurs, que serà el sistema ordinari de provisió.

Quan es tracte de llocs de caràcter directiu o d'especial responsabilitat, podran cobrir-se pel procediment de lliure designació.

Els llocs de treball de lletrat de l'Administració de Justícia en el Tribunal Suprem es cobriran pel sistema de lliure designació entre aquells candidats que pertanguen a la primera o segona categoria, amb una antiguitat de com a mínim vint anys en una d'estes o entre ambdós i quinze anys de servici en l'orde jurisdiccional corresponent.

El nomenament de lletrats de l'Administració de Justícia per a llocs de treball radicats en l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma amb competències assumides, que hagen de cobrir-se per este procediment, requerirà l'informe previ de l'òrgan competent de la dita comunitat. En tot cas, el sistema de provisió haurà d'estar determinat en les corresponents relacions de llocs de treball.»

Seixanta-sis. Es modifica l'article 451, que queda redactat com següent:

«Article 451.

1. Les suplències per absència, malaltia, suspensió o vacant de lletrats de l'Administració de Justícia seran cobertes per qui designe el seu immediat superior jeràrquic.

2. Esta designació haurà de recaure en un altre lletrat de l'Administració de Justícia, que es denominarà lletrat suplent. A este efecte els secretaris de govern elaboraran una relació dels membres del cos de lletrats de l'Administració de Justícia que voluntàriament vullguen participar en els plans anuals de suplències. Si no existix voluntari, es designarà, amb caràcter forçós, el suplent ordinari que es designe d'acord amb el que preveu el número anterior. Les crides que tinguen lloc d'acord amb el que estableix este precepte seran retribuïdes en els casos i quantia que es determinen reglamentàriament.

3. Excepcionalment, quan no hi haja prou nombre de lletrats de l'Administració de Justícia, en els supòsits d'entrades i registres en llocs tancats acordats per un

únic òrgan judicial de l'Audiència Nacional i que hagen de ser realitzats de forma simultània, podran els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa, en substitució del lletrat de l'Administració de Justícia, intervindre en qualitat de fedataris i alçar la corresponent acta.

4. Quan no siga possible procedir a la suplència d'acord amb el que preveuen els apartats 1 i 2, i existisca disponibilitat pressupostària, podrà procedir-se al nomenament d'un lletrat de l'Administració de Justícia substituït, sempre que complisca els requisits de titulació exigits per a l'ingrés en el cos de lletrats de l'Administració de Justícia.

5. Als lletrats de l'Administració de Justícia substituïts se'ls aplicarà el mateix règim jurídic que als titulars, en la mesura que la seua naturalesa ho permeta, i quedaran integrats en el Règim General de la Seguretat Social.

6. Si hi ha funcionaris pertanyents al cos de gestió processal i administrativa inclosos en la corresponent borsa, seran cridats com a lletrats de l'Administració de Justícia substituïts amb preferència sobre la resta de substituïts, i mantindran la seua inclusió obligatòria tant en el règim de la Seguretat Social que resulte aplicable com en el Mutualisme Judicial.»

Seixanta-set. Es modifica l'article 455, que queda redactat com següent:

«Article 455.

Serà responsabilitat del lletrat de l'Administració de Justícia organitzar la dació de compte, que es realitzarà en els termes establits en les lleis processals.»

Seixanta-huit. Es modifica l'article 456, que queda redactat com següent:

«Article 456.

1. El lletrat de l'Administració de Justícia impulsarà el procés en els termes que estableixen les lleis processals.

2. A este efecte, dictarà les resolucions necessàries per a la tramitació del procés, excepte aquelles que les lleis processals reserven a jutges o tribunals. Estes resolucions es denominaran diligències, que podran ser d'ordenació, de constància, de comunicació o d'execució.

3. S'anomenarà decret la resolució que dicte el lletrat de l'Administració de Justícia a fi d'admetre la demanda, posar terme al procediment de què tinga atribuïda exclusiva competència, o quan siga necessari o convenient raonar la seua decisió. Serà sempre motivat i contindrà, en paràgrafs separats i numerats, els antecedents de fet i els fonaments de dret en què es basa.

4. Les diligències d'ordenació i els decrets seran recurribles en els casos i formes previstos en les lleis processals.

5. Les resolucions de caràcter governatiu dels lletrats de l'Administració de Justícia es denominaran acords.

6. Els lletrats de l'Administració de Justícia, quan així ho prevegen les lleis processals, tindran competències en les matèries següents:

a) Execució, excepte aquelles competències que exceptuen les lleis processals per estar reservades a jutges i magistrats.

b) Jurisdicció voluntària, en què assumiran la tramitació i resolució, sense perjudici dels recursos que càpia interposar.

c) Conciliació, duent a terme la labor mediadora que els siga pròpia.

d) Tramitació i, si és el cas, resolució dels procediments monitoris.

e) Mediació.

f) Qualsevol altres que expressament es prevegen.»

Seixanta-nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 458, que queda redactat com seguix:

«2. Per reial decret s'establiran les normes reguladores de l'ordenació i arxivament d'interlocutòries i expedients que no tinguen pendents cap actuació, així com de l'expurgació dels arxius judicials.

Amb caràcter general es procedirà a la destrucció d'interlocutòries i expedients judicials transcorreguts sis anys des de la fermesa de la resolució que de manera definitiva pose terme al procediment que va donar lloc a la formació d'aquells. Se n'exceptuen aquells formats per a la instrucció de causes penals seguides per delictes, així com els supòsits que reglamentàriament es puguen considerar, especialment en atenció al valor cultural, social o històric del que s'arxiva.

Prèviament, el lletrat de l'Administració de Justícia concedirà audiència per un temps no inferior a quinze dies a les parts que van estar personades perquè interessien, si és el cas, el desglossament d'aquells documents originals que hagen aportat o exerciten els drets que esta llei els reconeix en els articles 234 i 235.»

Setanta. Es modifica l'apartat 3 de l'article 461, que queda redactat com seguix:

«3. La Comissió Nacional d'Estadística Judicial, integrada pel Ministeri de Justícia, una representació de les comunitats autònomes amb competències en la matèria, el Consell General del Poder Judicial i la Fiscalia General de l'Estat, aprovarà els plans estadístics, generals i especials de l'Administració de Justícia i establirà criteris uniformes que, si és el cas, tinguen en compte la perspectiva de gènere i la variable de sexe, i siguen de compliment obligatori per a tots sobre l'obtenció, el tractament informàtic, la transmissió i l'explotació de les dades estadístiques del sistema judicial espanyol.

L'estructura, la composició i les funcions de la Comissió Nacional d'Estadística Judicial seran establides reglamentàriament pel Govern, mitjançant un reial decret, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial, del Fiscal General de l'Estat, de l'Agència de Protecció de Dades i de les comunitats autònomes amb competències en la matèria.

Els sistemes informàtics de gestió processal de l'Administració de Justícia permetran en tot cas l'extracció automatitzada de la totalitat de les dades exigides en els corresponents butlletins estadístics.»

Setanta-u. Es modifica l'apartat 2 de l'article 463, que queda redactat com seguix:

«2. Els òrgans superiors de govern del cos de lletrats de l'Administració de Justícia són, per orde jeràrquic, els següents:

- a) El secretari general de l'Administració de Justícia.
- b) Els secretaris de govern.
- c) Els secretaris coordinadors provincials.»

Setanta-dos. Es modifiquen els apartats 3 i 5 de l'article 464, que queden redactats com seguix:

«3. Serà nomenat i remogut lliurement pel Ministeri de Justícia. El nomenament es realitzarà a proposta de l'òrgan competent de les comunitats autònomes quan estes tinguen competències assumides en matèria d'Administració de Justícia, que també podran proposar-ne el cessament.

En tot cas per al seu nomenament es demanarà informe sobre el candidat que ha de ser nomenat pel Ministeri de Justícia, de la sala de govern del tribunal respectiu així com del Consell del Secretariat. Per al de les ciutats de Ceuta i Melilla l'informe serà emés per la Sala de Govern del Tribunal Superior de Justícia d'Andalusia.

No es podrà ocupar més de deu anys el mateix lloc de secretari de govern.»

«5. Als lletrats de l'Administració de Justícia que siguen nomenats secretaris de govern se'ls reservarà, durant el temps que ocupen el càrrec, la plaça que estaven ocupant amb anterioritat al nomenament.

Durant el seu mandat, esta plaça podrà ser coberta en règim de comissió de servicis.»

Setanta-tres. Es modifiquen els apartats 9 i 10 i s'afigen els apartats 11 i 12 a l'article 465, que queden redactats com seguix:

«9. Concessió de permisos i llicències als lletrats de l'Administració de Justícia del seu territori, que es podrà delegar en el secretari coordinador.

10. Conèixer dels incidents de recusació dels lletrats de l'Administració de Justícia.

11. Elaborar els plans anuals de suplències de lletrats de l'Administració de Justícia i proposar al Ministeri de Justícia la llista de candidats considerats idonis per a exercir com a lletrats de l'Administració de Justícia substituïts en l'àmbit territorial de cada comunitat autònoma.

12. Les altres previstes en el reglament orgànic del cos de lletrats de l'Administració de Justícia.»

Setanta-quatre. Es modifiquen els apartats 1 i 4 de l'article 466, que queden redactats com seguix:

«1. En cada província existirà un secretari coordinador, nomenat pel Ministeri de Justícia pel procediment de lliure designació, a proposta del secretari de govern, d'acord amb les comunitats autònomes amb competències assumides, d'entre tots aquells que es presenten a la convocatòria pública.

Abans del nomenament s'oïrà el Consell del Secretariat sobre el candidat que ha de ser nomenat pel Ministeri de Justícia.

A més, a la Comunitat Autònoma de les Illes Balears hi haurà un secretari coordinador a les illes de Menorca i Eivissa, i a la Comunitat Autònoma de Canàries, un altre a les illes de Lanzarote i de La Palma.

En les comunitats autònomes uniprovincials, les funcions del secretari coordinador seran assumides pel secretari de govern, excepte en aquelles que, per raó del servici, siga aconsellable la seua existència.

No es podrà ocupar més de deu anys el mateix lloc de secretari coordinador.»

«4. Als lletrats de l'Administració de Justícia que siguen nomenats secretaris coordinadors se'ls reservarà, durant el temps que ocupen este càrrec, la plaça que ocupaven amb anterioritat al dit nomenament.

Durant el seu mandat, esta plaça podrà ser coberta en règim de comissió de servicis.»

Setanta-cinc. Es modifiquen els apartats 7 i 8 i s'afigen nous apartats 9 i 10 a l'article 467, que queden redactats com seguix:

«7. Resoldre les suplències i substitucions dels lletrats de l'Administració de Justícia del seu àmbit.

8. Resoldre els incidents d'abstenció dels lletrats de l'Administració de Justícia que depenguen d'ell d'acord amb el que preveu esta llei.

9. Concedir, per delegació del secretari de govern, els permisos i llicències als lletrats de l'Administració de Justícia del seu territori.

10. Les altres que establisquen les lleis i el seu propi reglament orgànic.»

Setanta-sis. Es modifiquen els apartats 1, 2 i 3 de l'article 468, que queden redactats com seguix:

«1. Els lletrats de l'Administració de Justícia estaran subjectes a responsabilitat disciplinària, en els supòsits i d'acord amb els principis que s'establixen en este llibre.

2. No podrà imposar-se sanció per la comissió d'una falta greu o molt greu, sinó en virtut d'expedient disciplinari instruït a este efecte, per mitjà del procediment que s'establisca en el reglament orgànic del cos de lletrats de l'Administració de Justícia que es dicte en desplegament d'esta llei.

Per a la imposició de sancions per faltes lleus, no serà preceptiva la prèvia instrucció de l'expedient, excepte el tràmit d'audiència a l'interessat.

A més dels autors, seran responsables disciplinàriament els superiors que tenint coneixement dels fets els consentiren, així com els que induïren o encobriren les faltes molt greus i greus quan dels actes se'n deriven greus danys per a l'Administració o els ciutadans.

3. Les comunitats autònomes amb competències assumides podran informar els superiors jeràrquics dels lletrats de l'Administració de Justícia amb destinació en oficines judicials radicades en el seu territori d'aquelles conductes dels lletrats que puguen anar en detriment del deure de col·laboració establert en esta llei orgànica amb les comunitats autònomes.

L'autoritat competent per a la incoació i tramitació dels expedients disciplinaris donarà compte a aquelles de les decisions que s'adopten.»

Setanta-set. S'afeg un nou article 468 bis, que queda redactat com següent:

«Article 468 bis.

Les faltes podran ser molt greus, greus i lleus.

1. Es consideren faltes molt greus:

a) L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la funció pública.

b) Tota actuació que supose discriminació per raó de naixement, origen racial o ètnic, gènere, sexe o orientació sexual, religió o conviccions, opinió, discapacitat, edat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

c) L'abandó del servei.

d) L'adopció d'acords o resolucions manifestament il·legals, quan es cause perjudi greu a l'interés públic o lesionen drets fonamentals dels ciutadans.

e) La revelació o utilització pel lletrat de l'Administració de Justícia de fets o dades coneguts en l'exercici de la seua funció o en ocasió d'esta, quan es cause perjudi a la tramitació d'un procés o a qualsevol persona.

f) La utilització indeguda de la documentació o informació a què tinguen o hagen tingut accés per raó del seu càrrec o funció.

g) La negligència en la custòdia de documents que done lloc a la seua difusió o coneixement indegut.

h) El retard, la desatenció o l'incompliment reiterats de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades.

i) La utilització de les facultats que tinga atribuïdes per a influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit.

j) L'incompliment greu de les decisions judicials l'execució de les quals tinguen encomanades.

k) La desobediència greu o reiterada de les ordes o instruccions verbals o escrites d'un superior emeses per este en l'exercici de les seues competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguen manifestament il·legals.

l) La utilització de la condició de lletrat de l'Administració de Justícia per a l'obtenció d'un benefici indegut per a si o per a un tercer.

m) La realització d'activitats declarades incompatibles per llei.

n) La inobservança del deure d'abstenció, sabent que concorre alguna de les causes legalment previstes.

- o) Els actes que impedisquen l'exercici dels drets fonamentals, de les llibertats públiques i dels drets sindicals.
- p) L'incompliment del deure d'atendre els servicis essencials en cas de vaga.
- q) L'assetjament sexual.
- r) L'agressió greu a qualsevol persona amb què es relacionen en l'exercici de les seues funcions.
- s) L'arbitrarietat en l'ús d'autoritat que cause perjudi greu als subordinats o al servici.
- t) Les accions i omissions que hagen donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu.
- u) La comissió d'una falta greu quan haja sigut anteriorment sancionat per altres dos greus que hagen adquirit fermesa, sense que hagen sigut cancel·lades o procedit la cancel·lació de les anotacions corresponents.

2. Es consideren faltes greus:

- a) La desobediència expressa a les ordes o instruccions d'un superior, emeses per este en l'exercici de les seues competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguen manifestament il·legals.
- b) L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals els ha sigut encomanada, quan no constituïska falta molt greu.
- c) L'arbitrarietat en l'ús d'autoritat en l'exercici de les seues funcions quan no constituïska falta molt greu.
- d) La negligència en la custòdia de documents, així com la utilització indeguda de la informació que coneguen per raó del càrrec, quan tals conductes no constituïsqen falta molt greu.
- e) La tercera falta injustificada d'assistència en un període de tres mesos.
- f) La negligència, la desatenció o el retard injustificat en el compliment de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades quan no constituïska falta molt greu.
- g) L'exercici de qualsevol activitat susceptible de compatibilitat, d'acord amb el que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sobre incompatibilitats del personal al servici de les administracions públiques, sense obtindre la pertinent autorització o havent-la obtinguda amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.
- h) La falta de consideració greu amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o els ciutadans.
- i) Causar dany greu en els documents o material de treball, així com en els locals destinats a la prestació del servici.
- j) La utilització inadequada dels mitjans informàtics i materials utilitzats en l'exercici de les seues funcions i l'incompliment de les instruccions facilitades per a utilitzar-los, així com la indeguda utilització de les claus d'accés als sistemes informàtics.
- k) Les accions o omissions dirigides a eludir els sistemes de control d'horaris o a impedir que siguen detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.
- l) Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que siga procedent al personal que integre la seua oficina, quan coneguen o haurien hagut de conèixer l'incompliment greu d'estos dels deures que els corresponguen.
- m) Obstaculitzar les tasques d'inspecció.
- n) Promoure la seua abstenció de forma clarament injustificada.
- o) El reiterat incompliment de l'horari de treball sense causa justificada.
- p) La comissió d'una falta de caràcter lleu, havent sigut sancionat anteriorment per resolució ferma per dos faltes lleus, sense que hagen sigut cancel·lades o s'haja procedit a la cancel·lació de les corresponents anotacions.

3. Es consideren faltes lleus:

- a) La falta de consideració amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o els ciutadans, quan no constituïska una infracció més greu.
- b) L'incompliment dels deures propis del seu càrrec o lloc de treball o la negligència en el seu exercici, sempre que tals conductes no constituïsquen infracció més greu.
- c) La desatenció o el retard injustificat en el compliment de les seues funcions, quan no constituïska falta més greu.
- d) L'absència injustificada per un dia.
- e) L'incompliment de l'horari de treball sense causa justificada quan no constituïska falta greu.»

Setanta-huit. S'afeg un nou article 468 ter, que queda redactat com seguix:

«Article 468 ter.

1. En la imposició de sancions pels òrgans competents s'haurà d'observar la deguda adequació o proporcionalitat entre la gravetat del fet constitutiu de la infracció i la sanció aplicada. Es consideraran especialment els següents criteris per a la graduació de la sanció a aplicar:

- a) Intencionalitat.
- b) Perjuí causat a l'Administració o als ciutadans.
- c) Grau de participació en la comissió de la falta.
- d) Reiteració o reincidència.»

Setanta-nou. S'afeg un nou article 468 quater, que queda redactat com seguix:

«Article 468 quater.

1. Les sancions que es poden imposar als lletrats de l'Administració de Justícia per les faltes comeses en l'exercici del seu càrrec són:

- a) Advertència.
- b) Multa de fins a 3.000 euros.
- c) Suspensió de sou i faena.
- d) Trasllet forçós fora del municipi de destinació.
- e) Separació del servici.
- f) Cessament en el lloc de treball.

2. Les sancions previstes en les lletres c) i d) de l'apartat anterior es podran imposar per la comissió de faltes greus i molt greus, i la seua duració es graduarà en funció de les circumstàncies que concórreguen en el fet objecte de sanció.

La sanció de separació de servici només podrà imposar-se per faltes molt greus.

La suspensió de funcions imposada per la comissió d'una falta molt greu no podrà ser superior a tres anys ni inferior a un any. Si s'imposa per falta greu, no excedirà un any.

Els lletrats de l'Administració de Justícia que se sancionen amb trasllet forçós no podran obtindre nova destinació en el municipi d'origen durant tres anys quan haja sigut imposada per falta molt greu, i durant un quan haja correspost a la comissió d'una falta greu.

La sanció de cessament en el lloc de treball només serà aplicable als lletrats de l'Administració de Justícia suplents per comissió de faltes greus o molt greus.

La sanció de multa només podrà imposar-se per la comissió de faltes greus.

La sanció d'advertència només podrà imposar-se per la comissió de faltes lleus.»

Huitanta. Se suprimeix l'apartat 2 i es modifica l'apartat 3 de l'article 469, que passa a ser apartat 2 i queda redactat com segueix:

«2. Per a la imposició de les sancions seran competents:

- a) El secretari general de l'Administració de Justícia, el secretari de govern i el secretari coordinador provincial, per a la sanció d'advertència respecte dels que depenguen d'ells.
- b) El secretari general de l'Administració de Justícia, per a la sanció de multa.
- c) El ministre de Justícia, per a la sanció de suspensió, trasllat forçós, separació del servei i cessament en el lloc de treball.»

Huitanta-u. S'afeg un nou article 469 bis, que queda redactat com segueix:

«Article 469 bis.

1. Les faltes molt greus prescriuran al cap de dos anys, les greus al cap d'un any i les lleus al cap de sis mesos.

2. El termini de prescripció començarà a comptar-se des que la falta s'haja comés.

En els casos en què un mateix fet done lloc a l'obertura de causa penal i a procediment disciplinari, els terminis de prescripció de la falta disciplinària no començaran a comptar-se sinó des de la conclusió de la causa penal.

3. El termini de prescripció s'interromprà en el moment de notificació de l'acord d'iniciació de l'expedient disciplinari, i tornarà a comptar-se si el procediment roman paralitzat durant més de dos mesos per causes no imputables a l'expedientat.

4. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuran al cap de dos anys; les imposades per faltes greus al cap d'un any, i les imposades per faltes lleus al cap de sis mesos. El termini de prescripció començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquireisca fermesa la resolució en què s'impose la sanció.»

Huitanta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 470, que queda redactat com segueix:

«1. Este llibre té per objecte la determinació de l'estatut jurídic, de conformitat amb el que preveu l'article 122 de la Constitució Espanyola, dels funcionaris que integren els cossos de metges forenses, de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de gestió processal i administrativa, de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, de tramitació processal i administrativa, d'auxili judicial i d'ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.»

Huitanta-tres. Es modifica el tercer paràgraf de l'apartat b) de l'article 475, que queda redactat com segueix:

«El cos de metges forenses. Per a l'accés al cos de metges forenses s'exigix estar en possessió dels títols oficials de Llicenciat o Graduat en Medicina i d'especialista en Medicina Forense.»

Huitanta-quatre. Es modifica l'article 476, que queda redactat com segueix:

«Article 476.

1. Correspon al cos de gestió processal i administrativa col·laborar en l'activitat processal de nivell superior, així com la realització de tasques processals pròpies.

Amb caràcter general i sota el principi de jerarquia, i sense perjudi de les funcions concretes del lloc de treball que exercisquen, li correspon:

- a) Gestionar la tramitació dels procediments, de la qual donarà compte al lletrat de l'Administració de Justícia, en particular quan determinats aspectes

exigisquen una interpretació de llei o de normes processals, sense perjudic d'informar el titular de l'òrgan judicial quan siga requerit per a això.

b) Practicar i firmar les compareixences que efectuen les parts en relació amb els procediments que se seguisquen en l'òrgan judicial, respecte a les quals tindrà capacitat de certificació.

c) Documentar els embargaments, llançaments i altres actes la naturalesa dels quals ho requerisca, amb el caràcter i representació que li atribuïsquen les lleis, llevat que el lletrat de l'Administració de Justícia considere necessària la seua intervenció, actes en què tindrà la consideració d'agent de l'autoritat.

d) Estendre les notes que tinguen per objecte unir al procediment dades o elements que no constituïsquen prova en este, a fi de garantir-ne la deguda constància i posterior tramitació, donant compte d'això, a este efecte, a l'autoritat superior, així com elaborar notes, que podran ser de referència, de resum de les interlocutòries i d'examen del tràmit a què es referisquen.

e) Realitzar les tasques de registre, recepció i distribució d'escrits i documents relatius a assumptes que s'estiguen tramitant en jutjats i tribunals.

f) Expedir, amb coneixement del lletrat de l'Administració de Justícia, i a costa de l'interessat, còpies simples d'escrits i documents que consten en actuacions no declarades secretes ni reservades.

g) Ocupar, d'acord amb el que establixen les relacions de llocs de treball, les direccions en què s'estructuren les unitats de suport directe i servicis comuns processals, en què, sense perjudic de realitzar les funcions assignades al lloc concret, gestionaran la distribució de les tasques del personal, i respondran del seu desenrotllament.

h) Col·laborar amb els òrgans competents en matèria de gestió administrativa, exercint funcions relatives a la gestió del personal i mitjans materials de la unitat de l'oficina judicial en què es presten els servicis, sempre que estes funcions estiguen contemplades expressament en la descripció que la relació de llocs de treball efectue del lloc de treball.

i) Exercir la secretaria de l'oficina judicial de les agrupacions de secretaries de jutjats de pau, de jutjats de pau de més de 7.000 habitants i de jutjats de pau de menys de 7.000 habitants en què la càrrega de treball en justifique l'establiment, així com la resta de llocs de treball dels esmentats centres de destinació adscrits al cos de gestió processal i administrativa, tot això de conformitat amb el que es determine en les corresponents relacions de llocs de treball, així com exercir llocs de les unitats administratives quan les relacions de llocs de treball de les esmentades unitats així ho establisquen, sempre que es reunisquen els requisits de coneixement i preparació exigits per al seu exercici.

j) Realitzar totes les funcions que puguen assumir amb vista a la protecció i suport a les víctimes, així com de suport a actuacions de justícia restaurativa i de solució extraprocessal.

k) Realitzar totes aquelles funcions que legalment o reglamentàriament s'establisquen i qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exercisca, siguen encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals en l'exercici de les seues competències.

2. Els funcionaris del cos de gestió processal i administrativa podran ser nomenats lletrats de l'Administració de Justícia substituïts, sempre que es reunisquen els requisits de titulació i els altres exigits, i conforme al procediment i amb la retribució que reglamentàriament s'establisca.»

Huitanta-cinc. Es modifica la lletra g) i s'introdueix una nova lletra h) en l'article 477, que queden redactades com seguix:

«g) Totes les funcions que puguen assumir amb vista a la protecció i suport a les víctimes, així com de suport a actuacions de justícia restaurativa i de solució extraprocessal.

h) La realització de totes aquelles funcions que legalment o reglamentàriament s'establisquen i de qualssevol altres funcions de naturalesa anàloga a les anteriors que, inherents al lloc de treball que s'exercisca, siguen encomanades pels superiors jeràrquics, orgànics o funcionals, en l'exercici de les seues competències.»

Huitanta-sis. Es modifica l'article 479, que queda redactat com segueix:

«Article 479.

1. Els instituts de medicina legal i ciències forenses són òrgans tècnics adscrits al Ministeri de Justícia, o si és el cas a aquelles comunitats autònomes amb competència en la matèria, la missió principal dels quals és auxiliar l'Administració de Justícia en l'àmbit de la seua disciplina científica i tècnica.

2. Hi haurà un institut de medicina legal i ciències forenses en cada ciutat on tinga la seua seu oficial un tribunal superior de justícia.

No obstant això, el Govern, a proposta del Ministeri de Justícia, prèvia petició, si és el cas, d'una comunitat autònoma amb competència en la matèria, podrà autoritzar que la dita seu siga la de la capitalitat administrativa de la comunitat autònoma de què es tracte, quan siga diferent de la del tribunal superior de justícia.

Així mateix, el Govern podrà autoritzar, prèvia petició, si és el cas, d'una comunitat autònoma amb competència en la matèria, l'establiment d'instituts de medicina legal i ciències forenses en les restants ciutats de l'àmbit territorial del tribunal superior de justícia de què es tracte, amb l'àmbit d'actuació que es determine.

Amb seu a Madrid hi haurà un institut de medicina legal i ciències forenses que prestarà servici als diversos òrgans de jurisdicció estatal.

3. Mitjançant un reial decret, a proposta del ministre de Justícia i amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i de les comunitats autònomes que han rebut els traspessos de mitjans per al funcionament de l'Administració de Justícia, es determinaran les normes generals d'organització i funcionament dels instituts de medicina legal i ciències forenses i d'actuació dels metges forenses i de la resta del personal funcionari o laboral adscrit a estos. El Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de la comunitat autònoma podrà dictar, en l'àmbit de les seues competències respectives, les disposicions pertinents per al seu desplegament i aplicació. En tot cas, els instituts de medicina legal i ciències forenses comptaran amb unitats de valoració forense integral, de les quals podran formar part els psicòlegs i treballadors socials que es determinen per a garantir, entre altres funcions, l'assistència especialitzada a les víctimes de violència de gènere i el disseny de protocols d'actuació global i integral en casos de violència de gènere. Així mateix, dins dels instituts podran integrar-se la resta d'equips psicosocials que presten servicis a l'Administració de Justícia, incloent-hi els equips tècnics de menors, el personal dels quals tindrà formació especialitzada en família, menors, persones amb discapacitat i violència de gènere i domèstica. La seua formació serà orientada des de la perspectiva de la igualtat entre hòmens i dones.

4. Els metges forenses són funcionaris de carrera que constitueixen un cos nacional de titulats superiors al servici de l'Administració de Justícia.

5. Són funcions dels metges forenses:

a) L'assistència tècnica a jutjats, tribunals i fiscalies en les matèries de la seua disciplina professional, emetent informes i dictàmens en el marc del procés judicial o en les actuacions d'investigació criminal que aquells sol·liciten.

b) L'assistència o vigilància facultativa dels detinguts, lesionats o malalts que es troben sota la jurisdicció de jutjats, tribunals i fiscalies, en els supòsits i en la forma que determinen les lleis.

c) L'emissió d'informes i dictàmens a sol·licitud del Registre Civil, en els supòsits i condicions que determine la seua legislació específica.

d) L'emissió d'informes i dictàmens a sol·licitud de particulars en les condicions que es determinen reglamentàriament.

e) La realització de funcions de docència, pericials o d'investigació, per motius d'interés general, d'acord amb les instruccions que establisca el Ministeri de Justícia o la comunitat autònoma amb competències en matèria de justícia, en el marc de possibles acords o convenis.

f) La realització de funcions d'investigació i col·laboració que deriven de la seua pròpia funció, en els termes previstos reglamentàriament.

6. En el curs de les actuacions processals o d'investigació de qualsevol naturalesa incoades pel Ministeri Fiscal, el personal destinat en els instituts de medicina legal i ciències forenses estarà a les ordes dels jutges i fiscals, i exerciran les seues funcions amb plena independència i sota criteris estrictament científics.

7. Els metges forenses estaran destinats en un institut de medicina legal i ciències forenses o en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses. Així mateix, en els instituts de medicina legal i ciències forenses estarà destinat el personal funcionari que es determine en les relacions de llocs de treball. També podran prestar servicis en els esmentats instituts els psicòlegs, treballadors socials i resta de personal laboral que es determine.»

Huitanta-set. Es modifica l'article 480, que queda redactat com seguix:

«Article 480.

1. L'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses és un òrgan tècnic adscrit al Ministeri de Justícia, la missió principal del qual és auxiliar l'Administració de Justícia i contribuir a la unitat de criteri científic, a la qualitat de la perícia analítica i al desenrotllament de les ciències forenses. A més, desenrotllarà les funcions següents:

a) Emetre els informes i dictàmens que sol·liciten les autoritats judicials i el Ministeri Fiscal.

b) Practicar les anàlisis i investigacions toxicològiques que siguen ordenades per les autoritats judicials, les governatives, el Ministeri Fiscal i els metges forenses en el curs de les actuacions judicials o en les diligències prèvies d'investigació efectuades pel Ministeri Fiscal.

c) Realitzar igualment les anàlisis i investigacions sol·licitades per organismes o empreses públiques en qüestions que afecten l'interés general, en els supòsits que es prevegen segons instruccions del Ministeri de Justícia o en els termes dels acords o convenis realitzats a este efecte.

d) Realitzar els informes, anàlisis i investigacions sol·licitats per particulars en el curs de processos judicials, o inclús al marge d'estos en les condicions que es determinen.

e) Difondre els coneixements en matèria toxicològica, contribuir a la prevenció de les intoxicacions i atendre totes les consultes que se li formulen sobre estes.

f) Actuar com a centre de referència en matèries pròpies de la seua activitat en relació amb els instituts de medicina legal, així com amb altres organismes nacionals i estrangers.

g) Efectuar estudis de toxicologia i ciències forenses, en les condicions que es determinen reglamentàriament.

h) Podran col·laborar amb les universitats i les institucions sanitàries i amb organismes nacionals i internacionals en totes aquelles matèries que contribuïsqen al desenrotllament de la toxicologia i les ciències forenses, d'acord amb les instruccions del Ministeri de Justícia o els acords o convenis realitzats a este efecte.

2. L'organització i supervisió de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses correspon al Ministeri de Justícia. Té la seua seu a Madrid i el seu àmbit d'actuació s'estén a tot el territori nacional.

La seua estructura orgànica es determinarà mitjançant un reial decret.

En este prestaran servicis funcionaris dels cossos especials a què es referixen els apartats següents d'este article. A més, hi podran prestar servicis funcionaris dels restants cossos al servici de l'Administració de Justícia, així com d'altres administracions, en les condicions i amb els requisits que s'establisquen en les corresponents relacions de llocs de treball, així com, si és el cas, professionals o experts que siguen necessaris per a l'exercici de les seues funcions o un altre personal per a la realització d'activitats pròpies d'oficis o de caràcter instrumental, contractats en règim laboral.

3. Els facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constituïxen un cos nacional de titulats superiors al servici de l'Administració de Justícia. Atenent l'activitat tècnica i científica de l'Institut, dins de l'esmentat cos es podran establir especialitats.

Són funcions del cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses l'assistència tècnica en les matèries de les seues disciplines professionals a autoritats judicials, governatives, al Ministeri Fiscal i als metges forenses, en el curs de les actuacions judicials o en les diligències prèvies d'investigació. A este efecte duran a terme les anàlisis i la investigació que els sol·liciten, emetran els dictàmens i informes pertinents i evacuaran les consultes que els siguen plantejades per les autoritats esmentades, així com pels particulars en el curs de processos judicials i per organismes o empreses públiques que afecten l'interés general, i contribuiran a la prevenció d'intoxicacions.

Prestaran els seus servicis en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com en els instituts de medicina legal i ciències forenses, en els supòsits i condicions que es determinen en les corresponents relacions de llocs de treball.

4. Els tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constituïxen un cos nacional d'auxili especialitzat al servici de l'Administració de Justícia.

Són funcions del cos de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses les d'auxili tècnic especialitzat en les activitats científiques i d'investigació pròpies de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Prestaran els seus servicis en l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, així com en els instituts de medicina legal i ciències forenses, en els supòsits i condicions que es determinen en les corresponents relacions de llocs de treball.

5. Els ajudants de laboratori de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses són funcionaris de carrera que constituïxen un cos nacional al servici de l'Administració de Justícia, per a la realització de funcions de suport pròpies de la seua formació, en les activitats científiques i d'investigació d'este institut, així com dels instituts de medicina legal i ciències forenses, en la forma i amb els requisits i condicions que s'establisquen en les relacions de llocs de treball dels esmentats organismes.

6. Els funcionaris dels cossos especials de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses dependran jeràrquicament del director d'este institut o, si és el cas, del director de l'institut de medicina legal i ciències forenses en què presten servicis.»

Huitanta-huit. S'afig un nou apartat 5 a l'article 481, que queda redactat com seguix:

«5. Els funcionaris de carrera de l'Administració de Justícia figuraran en l'escalafó per orde d'ingrés en el cos, amb menció almenys de les dades següents:

- a) Document nacional d'identitat.
- b) Nom i cognoms.
- c) Temps de servicis en el cos.»

Huitanta-nou. Es modifica l'apartat 5 de l'article 482, que queda redactat com seguix:

«5. En les ofertes d'ocupació pública es reservarà una quota no inferior al set per cent de les vacants per a ser cobertes entre persones amb discapacitat, considerades com a tals les definides en l'apartat 2 de l'article 4 del Reial Decret Legislatiu 1/2013, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei General de Drets de les Persones amb Discapacitat i de la seua Inclusió Social, sempre que superen les proves selectives i que acrediten el grau de discapacitat i la compatibilitat per a l'exercici de les funcions i tasques corresponents en la forma que es determine reglamentàriament.»

Noranta. Es modifica l'apartat 1 de l'article 485, que queda redactat com seguix:

«1. Els processos de selecció podran incloure la realització d'un curs teoricopràctic o d'un període de pràctiques, que podran tindre caràcter selectiu.

La qualificació obtinguda servirà per a fixar l'orde de prelación. No obstant això, si tenen caràcter selectiu, els aspirants que no el superen podran repetir-lo en el següent, a què s'incorporaran amb la nova promoció. Si tampoc superen este curs perdran el dret al seu nomenament com a funcionaris de carrera.»

Noranta-u. Es modifica l'apartat 2 i s'afeg un nou apartat 6 a l'article 490, que queden redactats com seguix:

«2. A més de les places que s'incloguen per a la incorporació de nou personal en l'oferta d'ocupació pública de conformitat amb el que preveu l'article 482, el Ministeri de Justícia convocarà anualment processos de promoció interna per a la cobertura d'un nombre de places equivalent al trenta per cent de les vacants que, per a cada cos, siguen objecte de la dita oferta d'ocupació pública.

Amb independència del que assenjala el paràgraf anterior, el Ministeri de Justícia, amb caràcter extraordinari i amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, podrà convocar processos de promoció interna específics quan les circumstàncies en l'Administració de Justícia ho aconsellen.

En ambdós casos, les places convocades pel torn de promoció interna que no resulten cobertes no podran en cap cas incrementar les convocades per torn lliure ni incorporar-se a l'oferta d'ocupació pública.»

«6. Els funcionaris del cos de tècnics especialistes de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses podran accedir per mitjà de promoció interna al cos de facultatius de l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, sempre que reunisquen els requisits per a això.»

Noranta-dos. Es modifica l'apartat 1 de l'article 495, que queda redactat com seguix:

«1. Els funcionaris de carrera tenen els següents drets professionals:

a) Al manteniment de la seua condició funcionarial, a l'exercici efectiu de tasques o funcions pròpies del seu cos i a no ser remoguts del lloc de treball que exercisquen sinó en els supòsits i condicions establits legalment.

b) A percebre la retribució i les indemnitzacions per raó del servici establides en la normativa vigent.

c) A la carrera professional, a través dels mecanismes de promoció professional que s'establisquen d'acord amb els principis d'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

d) A rebre per part de l'Administració la formació necessària, inicial i continuada, a fi de millorar les seues capacitats professionals de manera que els permete una millor i més ràpida adaptació als seus llocs de treball i els possibilita la seua promoció professional.

A fi d'assegurar l'homogeneïtat i que les accions formatives que establisquen les distintes administracions públiques competents en matèria de gestió de personal no representen obstacles en la promoció i en la mobilitat del personal al servici de

l'Administració de Justícia en el territori de l'Estat, s'adoptaran mesures de coordinació i homologació en matèria de formació contínua.

e) A ser informats pels seus caps o superiors de les tasques o comeses a realitzar i a participar en la consecució dels objectius atribuïts a la unitat on presten els seus servicis.

f) Al respecte de la seua intimitat i a la consideració deguda a la seua dignitat, incloent-hi la protecció enfront d'ofenses verbals o físiques de naturalesa sexual.

g) A la no-discriminació per raó de naixement, origen racial o ètnic, gènere, sexe o orientació sexual, religió o conviccions, opinió, discapacitat, edat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

h) A vacances, permisos i llicències.

i) A rebre protecció en matèria de seguretat i salut en el treball, per a la qual cosa les administracions competents adoptaran aquelles mesures que siguen necessàries per a l'aplicació efectiva de la normativa vigent sobre prevenció de riscos i salut laboral, i procediran a l'avaluació dels riscos inicials i a l'establiment de plans d'emergència, així com a la creació de servicis de prevenció i d'un comitè central de seguretat i salut.

j) A la jubilació.

k) A un règim de Seguretat Social, que per als funcionaris de carrera i funcionaris en pràctiques estarà integrat pel Règim General de la Seguretat Social o el Règim de Classes Passives de l'Estat, en funció de la data en què hagen adquirit tal condició, i el mutualisme judicial, regulat pel Reial Decret Legislatiu 3/2000, de 23 de juny, i disposicions de desplegament.

l) Als drets previstos en l'article 444.2 d'esta llei.»

Noranta-tres. Es modifica la lletra l) de l'article 497, que queda redactada com seguix:

«l) Tractar amb correcció i consideració els superiors jeràrquics, companys i subordinats, així com advocats, procuradors i graduats socials.»

Noranta-quatre. Es modifica la lletra b) de l'apartat 3 de l'article 498, que queda redactada com seguix:

«b) Pel que es referix a cossos generals:

1r. L'exercici de l'advocacia, la procuradoria o la professió de graduat social i ocupacions al servici d'advocats, procuradors i graduats socials o qualsevol altra professió que habilite per a actuar davant de jutjats i tribunals.

2n. L'exercici de qualsevol tipus d'assessorament jurídic, siga retribuït o no.

3r. La condició d'agents d'assegurances i la d'empleat d'estos o d'una companyia d'assegurances.

4t. L'exercici dels càrrecs de gerents, consellers o assessors d'empreses que perseguisquen fins lucratiu.

5t. L'exercici de servicis de gestoria administrativa, ja siga com a titular o com a empleat de tals oficines.

6t. L'exercici de funcions pericials privades davant dels tribunals i jutjats.»

Noranta-cinc. Es modifica l'apartat 4 de l'article 500, que queda redactat com seguix:

«4. La distribució de la jornada i la fixació dels horaris es determinarà a través del calendari laboral que, amb caràcter anual, serà aprovat per l'òrgan competent del Ministeri de Justícia i de les comunitats autònomes amb competències assumides, en els seus respectius àmbits, amb un informe previ del Consell General del Poder Judicial i negociació amb les organitzacions sindicals. El calendari laboral es determinarà en funció del nombre d'hores anuals de treball efectiu. Es podran establir flexibilitats horàries a l'entrada i eixida del treball, garantint en tot cas un nombre d'hores d'obligada concurrència continuada.

Els horaris que s'establisquen hauran de respectar en tot cas l'horari d'audiència pública.»

Noranta-sis. Es modifica l'apartat 1 de l'article 502, que queda redactat com segueix:

«1. Els funcionaris tindran dret a disfrutar, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes en les mateixes condicions que les previstes als funcionaris de l'Administració General de l'Estat en la seua normativa.»

Noranta-set. Es modifiquen els paràgrafs segon i últim de l'apartat 5 de l'article 504, que queden redactats com segueix:

«Sense perjudi de l'obligació de comunicar, en la forma que reglamentàriament es determine, la impossibilitat d'assistència al treball per raó de malaltia durant la jornada laboral del dia en què esta es produïska, els funcionaris hauran de sol·licitar de l'autoritat competent la llicència per malaltia en el quart dia consecutiu des que es va produir l'absència en el lloc de treball.»

«L'absència al treball per causa de malaltia o accident que no done lloc a una situació d'incapacitat temporal comportarà l'aplicació del descompte en nòmina en els termes i condicions que establisca la normativa específica que es dicte a este efecte.»

Noranta-huit. Es modifica el paràgraf tercer de l'apartat 3 de l'article 509, que queda redactat com segueix:

«El temps de permanència en esta situació serà computable als efectes de triennis, carrera i drets en el règim de Seguretat Social que siga aplicable. El lloc exercit es reservarà almenys dos anys. Transcorregut este període, la reserva ho serà a un lloc en la mateixa localitat i de la mateixa retribució. Els funcionaris en esta situació podran participar en els cursos de formació que convoque l'Administració.»

Noranta-nou. Es modifica la lletra A) de l'apartat 3 de l'article 521, que queda redactada com segueix:

«A) Centre gestor. Centre de destinació.

Als efectes de l'ordenació dels llocs de treball i de la seua ocupació pel personal funcionari, tindran la consideració de centres gestors els òrgans competents del Ministeri de Justícia o l'òrgan competent de les comunitats autònomes per a la gestió del personal, als quals correspondrà la formulació de la relació de llocs de treball en els seus respectius àmbits territorials.

S'entendrà per centre de destinació:

Cada un dels servicis comuns processals.

El conjunt d'unitats processals de suport directe a òrgans judicials que radiquen en el mateix municipi.

El Registre Civil Central i els registres civils únics de cada localitat, on n'hi haja.

Cada una de les fiscalies o adscripcions de fiscalies.

En els instituts de medicina legal, aquells que la seua norma de creació establisca com a tals.

En l'Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses, aquells que la seua norma de creació establisca com a tals.

La Mutualitat General Judicial.

Cada oficina judicial de suport directe a jutjats de pau de més de 7.000 habitants o de menys de 7.000 habitants, dotats de plantilla funcional quant a la seua càrrega de treball.

El Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.

Les secretaries de govern.»

Cent. Es modifica el paràgraf primer de l'apartat 2 de l'article 527, que queda redactat com segueix:

«Amb caràcter excepcional podran ser coberts temporalment per mitjà de substitució els llocs de treball que es troben vacants o quan el seu titular estiga absent.»

Cent u. S'afeg un nou apartat 5 a l'article 531, que queda redactat com segueix:

«5. Amb caràcter excepcional, es podran convocar amb antelació suficient concursos de trasllats sense resultes per als òrgans judicials de nova creació a fi que a l'entrada en funcionament estiguen dotats de personal.»

Cent dos. Es modifica l'article 536, que queda redactat com segueix:

«Article 536.

Les faltes podran ser molt greus, greus i lleus.

a) Es consideren faltes molt greus:

1. L'incompliment del deure de fidelitat a la Constitució en l'exercici de la funció pública.

2. Tota actuació que supose discriminació per raó de sexe, raça, religió, llengua, opinió, lloc de naixement o veïnatge o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.

3. L'abandó del servei.

4. L'emissió d'informes o adopció d'acords o resolucions manifestament il·legals, quan es cause perjuí greu a l'interés públic o es lesionen drets fonamentals dels ciutadans.

5. La utilització indeguda de la documentació o informació a què tinguen o hagen tingut accés per raó del seu càrrec o funció.

6. La negligència en la custòdia de documents que done lloc a la seua difusió o coneixement indeguts.

7. L'incompliment reiterat de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades.

8. La utilització de les facultats que tinga atribuïdes per a influir en processos electorals de qualsevol naturalesa i àmbit.

9. L'incompliment greu de les decisions judicials l'execució de les quals tinguen encomanades.

10. La desobediència greu o reiterada de les ordres o instruccions verbals o escrites d'un superior emeses per este en l'exercici de les seues competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguen manifestament il·legals.

11. La utilització de la condició de funcionari per a l'obtenció d'un benefici indegut per a si mateix o per a un tercer.

12. La realització d'activitats declarades incompatibles per llei.

13. La inobservança del deure d'abstenció, sabent que concorre alguna de les causes legalment previstes.

14. Els actes que impedisquen l'exercici dels drets fonamentals, de les llibertats públiques i dels drets sindicals.

15. L'incompliment del deure d'atendre els serveis essencials en cas de vaga.

16. L'assetjament sexual.

17. L'agressió greu a qualsevol persona amb què es relacionen en l'exercici de les seues funcions.

18. L'arbitrarietat en l'ús d'autoritat que cause perjuí greu als subordinats o al servei.

19. Les accions i omissions que hagen donat lloc en sentència ferma a una declaració de responsabilitat civil contreta en l'exercici de la funció per dol o culpa greu.

20. La comissió d'una falta greu quan haja sigut anteriorment sancionat per dos faltes greus que hagen adquirit fermesa, sense que hagen sigut cancel·lades o s'haja procedit a la cancel·lació de les anotacions corresponents.

b) Es consideren faltes greus:

1. La desobediència expressa de les ordres o instruccions d'un superior, emeses per este en l'exercici de les seues competències, referides a funcions o tasques pròpies del lloc de treball de l'interessat, llevat que siguen manifestament il·legals.

2. L'incompliment de les decisions judicials l'execució de les quals els ha sigut encomanada, quan no constituïska falta molt greu.

3. L'abús d'autoritat en l'exercici de les seues funcions quan no constituïska falta molt greu.

4. La negligència en la custòdia de documents, així com la utilització indeguda d'estos o de la informació que coneguen per raó del càrrec, quan tals conductes no constituïsqen falta molt greu.

5. La tercera falta injustificada d'assistència en un període de tres mesos.

6. La negligència o el retard injustificat en el compliment de les funcions inherents al lloc de treball o funcions encomanades quan no constituïska un notori incompliment d'estes.

7. L'exercici de qualsevol activitat susceptible de compatibilitat, d'acord amb el que disposa la Llei 53/1984, de 26 de desembre, sobre incompatibilitats del personal al servici de les administracions públiques, sense obtindre la pertinent autorització o havent-la obtinguda amb falta de veracitat en els pressupòsits al·legats.

8. La falta de consideració greu amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o els ciutadans.

9. Causar dany greu en els documents o material de treball, així com en els locals destinats a la prestació del servici.

10. La utilització inadequada dels mitjans informàtics i materials utilitzats en l'exercici de les seues funcions i l'incompliment de les instruccions facilitades per a la seua utilització, així com la indeguda utilització de les claus d'accés als sistemes informàtics.

11. Les accions o omissions dirigides a eludir els sistemes de control d'horaris o a impedir que siguen detectats els incompliments injustificats de la jornada de treball.

12. Deixar de promoure l'exigència de la responsabilitat disciplinària que siga procedent al personal que integre la seua oficina, quan coneguen o haurien hagut de conèixer l'incompliment greu per estos dels deures que els corresponguen.

13. Obstaculitzar les tasques d'inspecció.

14. Promoure la seua abstenció de forma clarament injustificada.

15. El reiterat incompliment de l'horari de treball sense causa justificada.

16. La comissió d'una falta de caràcter lleu havent sigut sancionat anteriorment per resolució ferma per dos faltes lleus, sense que hagen sigut cancel·lades o s'haja procedit a la cancel·lació de les corresponents anotacions.

c) Es consideren faltes lleus:

1. La falta de consideració amb els superiors, iguals o subordinats, així com amb els professionals o els ciutadans, quan no constituïska una infracció més greu.

2. L'incompliment dels deures propis del seu càrrec o lloc de treball o la negligència en el seu exercici, sempre que tals conductes no constituïsqen infracció més greu.

3. El retard injustificat en el compliment de les seues funcions quan no constituïska falta més greu.
4. L'absència injustificada per un dia.
5. L'incompliment de l'horari de treball sense causa justificada quan no constituïska falta greu.»

Cent tres. Es modifica el paràgraf primer de l'article 538, que queda redactat com seguix:

«Les sancions que es poden imposar als funcionaris per les faltes comeses en l'exercici del seu càrrec són:

- a) Advertència.
- b) Suspensió de sou i faena.
- c) Trasllet forçós fora del municipi de destinació.
- d) Separació del servici.
- e) Cessament en el lloc de treball.

Les sancions dels paràgrafs b) i c) es podran imposar per la comissió de faltes greus i molt greus, i la seua duració es graduarà en funció de les circumstàncies que concórreguen en el fet objecte de sanció.

La sanció de separació de servici només podrà imposar-se per faltes molt greus.

La suspensió de funcions imposada per la comissió d'una falta molt greu no podrà ser superior a tres anys ni inferior a un any. Si s'imposa per falta greu, no excedirà un any.

Els funcionaris a qui se sancione amb trasllet forçós no podran obtindre nova destinació en el municipi d'origen durant tres anys quan haja sigut imposada per falta molt greu, i durant un quan haja correspost a la comissió d'una falta greu.

La sanció de cessament en el lloc de treball només serà aplicable als funcionaris interins per comissió de faltes greus o molt greus.

Les faltes lleus només podran ser corregides amb advertència.»

Cent quatre. Es modifica la rúbrica del títol II del llibre VII, que queda redactada com seguix:

«TÍTOL II

Dels advocats, dels procuradors i dels graduats socials»

Cent cinc. Es modifica l'article 544, que queda redactat com seguix:

«Article 544.

1. Els advocats, els procuradors i els graduats socials, abans d'iniciar el seu exercici professional, prestaran jurament o promesa d'acatament a la Constitució i a la resta de l'ordenament jurídic.

2. La col·legiació dels advocats, procuradors i graduats socials serà obligatòria per a actuar davant dels jutjats i tribunals en els termes que preveuen esta llei i la legislació general sobre col·legis professionals, llevat que actuen al servici de les administracions públiques o entitats públiques per raó de dependència funcional o laboral.»

Cent sis. Es modifica l'article 545, que queda redactat com seguix:

«Article 545.

1. Llevat que la llei dispose una altra cosa, les parts podran designar lliurement els seus representants i defensors entre els procuradors i advocats que reunisquen els requisits exigits per les lleis.

2. En els procediments laborals i de Seguretat Social, la representació tècnica podrà ser exercida per un graduat social, al qual seran aplicables les obligacions inherents a la seua funció, d'acord amb el que disposen el seu ordenament jurídic professional, este títol i especialment els articles 187, 542.3 i 546.

3. Es designaran d'ofici, d'acord amb el que establisquen les lleis, per a qui ho sol·licite o es negue a nomenar-los, i es preceptiva la seua intervenció. La defensa o representació d'ofici tindrà caràcter gratuït per a qui acredite insuficiència de recursos per a litigar en els termes que establisca la llei.»

Cent set. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 546, que queden redactats com següix:

«1. És obligació dels poders públics garantir la defensa i l'assistència d'advocat o la representació tècnica de graduat social en els termes establits en la Constitució i en les lleis.

2. Els advocats, els procuradors i els graduats socials estan subjectes en l'exercici de la seua professió a responsabilitat civil, penal i disciplinària, segons siga procedent.»

Cent huit. Es modifica l'apartat 1 de l'article 551, que queda redactat com següix:

«1. La representació i defensa de l'Estat i dels seus organismes autònoms, així com la representació i defensa dels òrgans constitucionals les normes internes dels quals no establisquen un règim especial propi, correspondrà als advocats de l'Estat integrats en el Servei Jurídic de l'Estat. Els advocats de l'Estat podran representar i defensar els restants organismes i entitats públics, societats mercantils estatals i fundacions amb participació estatal, en els termes continguts en la Llei 52/1997, de 27 de novembre, d'Assistència Jurídica a l'Estat i Institucions Públiques, i disposicions que la despleguen.

La representació i defensa de les entitats gestores, servicis comuns i altres organismes o entitats de naturalesa pública que d'acord amb la llei integren l'Administració de la Seguretat Social, sense incloure, en conseqüència, la de les mútues col·laboradores de la Seguretat Social, correspondrà als lletrats de l'Administració de la Seguretat Social, integrats en el Servei Jurídic de l'Administració de la Seguretat Social, sense perjudici que, d'acord amb el que es determine reglamentàriament, estes funcions puguen ser encomanades a un advocat col·legiat especialment designat a este efecte.»

Cent nou. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 561 i s'inclou un nou apartat 4, amb la redacció següent:

«2. El Consell General del Poder Judicial emetrà el seu informe en el termini improrrogable de trenta dies. Si en l'orde de remissió es fa constar la urgència de l'informe, el termini serà de quinze dies. Excepcionalment l'òrgan remitent podrà concedir la pròrroga del termini atenent les circumstàncies del cas. La duració de la pròrroga serà de quinze dies, excepte en els casos en què en l'orde de remissió s'haja fet constar la urgència de l'informe, cas en què serà de deu dies.

3. Quan no haja sigut emés un informe en els terminis previstos en l'apartat anterior, es considerarà complit este tràmit.

4. El Govern remetrà l'informe a les Corts Generals en el cas de tractar-se d'avantprojectes de llei.»

Cent deu. S'afeg un nou apartat 6 a l'article 567, que queda redactat com següix:

«6. El còmput dels terminis en els procediments de designació de vocals del Consell General del Poder Judicial i d'elecció del president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, així com del vicepresident del Tribunal Suprem, es realitzarà per dies hàbils quan el termini s'assenyale per dies, i començarà a

computar-se des de l'endemà, i de data a data quan es fixe en mesos o anys. Quan en el mes del venciment no hi haja dia equivalent a l'inicial del còmput, s'entendrà que el termini expira l'últim del mes.»

Cent onze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 577, que queda redactat com seguix:

«1. Contra la proclamació definitiva de candidatures es podrà interposar un recurs contenciós administratiu en el termini de dos dies des de la publicació de l'acord. En el mateix acte d'interposició s'hauran de presentar les alegacions que s'estimen pertinents, acompanyades dels elements de prova oportuns.»

Cent dotze. S'afig un nou apartat 5 a l'article 579, redactat com seguix:

«5. El president, els vocals i el secretari general del Consell General del Poder Judicial estan subjectes al deure d'efectuar una declaració de béns i drets i al control i gestió d'actius financers de què siguen titulars en els termes que preveuen els articles 17 i 18 de la Llei 3/2015, de 30 de març, reguladora de l'exercici de l'alt càrrec de l'Administració General de l'Estat, amb les adaptacions que siguen necessàries a l'organització del Consell, que s'establiran en el seu Reglament d'Organització i Funcionament.»

Cent tretze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 601, que queda redactat com seguix:

«2. La Comissió Permanent estarà composta pel president del Tribunal Suprem i del Consell General del Poder Judicial, que la presidirà, i set vocals: quatre dels nomenats pel torn judicial i tres dels designats pel torn de juristes de reconeguda competència. A excepció dels membres de la Comissió Disciplinària, es procurarà, amb la proposta prèvia del president, la rotació anual de la resta dels vocals en la composició anual de la Comissió Permanent.»

Cent catorze. Es modifiquen els apartats 2 i 3 de l'article 609, que queden redactats com seguix:

«2. La Comissió d'Assumptes Econòmics estarà integrada per tres vocals.

3. La Comissió d'Assumptes Econòmics haurà d'actuar amb l'assistència de tots els seus components.»

Cent quinze. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 610, que queden redactats com seguix:

«1. El Ple del Consell General del Poder Judicial elegirà anualment, d'entre les seues vocals, i atenent el principi de presència equilibrada entre dones i hòmens, els components de la Comissió d'Igualtat i designarà, entre ells, el president.

2. La Comissió d'Igualtat estarà integrada per tres vocals.»

Cent setze. S'afig una nova disposició adicional vint-i-u, que queda redactada com seguix:

«Disposició adicional vint-i-u. *Suport judicial en la instrucció de causes complexes.*

A més del que disposa el capítol IV bis del títol II del llibre III d'esta llei, dins de les excepcionals mesures de suport judicial, el Consell General del Poder Judicial podrà acordar, per a la millor instrucció de causes complexes i amb la proposta prèvia del seu titular, l'adscripció a un òrgan determinat d'un altre o altres jutges o magistrats que, sense funcions jurisdiccionals i sota la direcció del titular d'aquell, realitzen exclusivament tasques de col·laboració, assistència o assessorament. Per al mateix fi i en les mateixes condicions, es podrà sol·licitar que s'adscriga un o més lletrats de l'Administració de Justícia.

A este efecte el Consell General del Poder Judicial proposarà un programa concret d'actuació que especifique, en tot cas, el seu objecte, àmbit d'aplicació, duració i el tipus de comissions quant al rellevament de funcions. L'aprovació del programa requerirà l'autorització del Ministeri de Justícia.

En el cas que se sol·licite l'adscripció de lletrats de l'Administració de Justícia, el Consell General del Poder Judicial dirigirà la seua petició al Ministeri per a l'aprovació de les corresponents comissions.»

Disposició addicional primera. *Referències en les normes de data anterior.*

A partir de l'entrada en vigor d'esta llei, totes les referències que continguen la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, així com altres normes jurídiques, a secretaris judicials, secretaris substituïts professionals, Institut de Medicina Legal i Institut Nacional de Toxicologia, s'hauran d'entendre fetes, respectivament, a lletrats de l'Administració de Justícia, lletrats de l'Administració de Justícia suplents, Institut de Medicina Legal i Ciències Forenses i Institut Nacional de Toxicologia i Ciències Forenses.

Disposició addicional segona. *Elaboració de l'escalafó del cos de lletrats de l'Administració de Justícia.*

En el termini de sis mesos a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, el Ministeri de Justícia haurà d'elaborar l'escalafó del cos de lletrats de l'Administració de Justícia.

Disposició addicional tercera. *Proves d'especialització.*

El Consell General del Poder Judicial podrà convocar, a més de les expressament previstes en esta llei, altres proves d'especialització entre membres de carrera judicial en què es valoren coneixements específics dins de les distintes branques del dret. La seua superació serà considerada com a mèrit en els concursos que no es resolguen exclusivament per criteris d'antiguitat. Reglamentàriament es determinarà el nombre, contingut i desenrotllament d'estes proves, que podrà comprendre el reconeixement i la valoració de les realitzades amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei. Si d'esta especialització es deriva algun increment de gasto, serà necessari informe favorable de l'administració competent per a suportar este gasto.

Disposició addicional quarta. *Ús obligatori de les noves tecnologies.*

1. La utilització dels sistemes informàtics posats al servici de l'Administració de Justícia serà d'ús obligatori per a jutges i magistrats.

2. El Consell General del Poder Judicial, en l'àmbit de les seues competències, podrà dictar instruccions de compliment obligatori a fi de garantir l'adequada utilització dels recursos materials que les administracions posen a disposició de jutjats i tribunals per a l'exercici de les seues funcions.

3. No podrà exigir-se a ciutadans, professionals o administracions que aporten la documentació que els siga requerida o de què pretenguen valdre's en suport paper, llevat que això siga necessari per a determinar l'autenticitat del seu contingut o quan legalment o reglamentàriament s'autoritze de forma expressa.

Disposició addicional cinquena. *Pensió de jubilació.*

Als jutges, magistrats, advocats fiscals, fiscals, lletrats de l'Administració de Justícia, docents universitaris i registradors de la propietat, mercantils i de béns mobles inclosos en el Règim de Classes Passives de l'Estat que causen o que hagen causat pensió de jubilació a partir de l'1 gener de 2015 i que en el moment del fet causant compten, almenys, seixanta-cinc anys d'edat complits, els serà aplicable el que estableix la disposició addicional vint-i-cinc de la Llei 36/2014, de de 26 de desembre, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 2015.

En estos supòsits es reconeixerà als interessats un percentatge addicional per cada any complet de servicis efectius a l'Estat entre la data en què van complir seixanta-cinc anys i la del fet causant de la pensió, la quantia de la qual estarà en funció dels anys de servici acreditats en la primera de les dates indicades, segons l'escala prevista en la disposició addicional mencionada en el paràgraf anterior.

Disposició addicional sexta. *Pròrroga de servici actiu de fiscals i lletrats de l'Administració de Justícia.*

La referència realitzada en l'article 386 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, al Consell General del Poder Judicial s'haurà d'entendre efectuada al Ministeri de Justícia quan siguen fiscals o lletrats de l'Administració de Justícia els que sol·liciten la prolongació de la permanència en el servici actiu.

Disposició transitòria primera. *Normativa aplicable als procediments judicials ja iniciats.*

1. Els procediments que es regisquen per normes de competència judicial internacional en l'orde civil iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, es continuaran substanciant d'acord amb les normes que regien en la data de la incoació.

2. Els procediments iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei que amb anterioritat eren competència dels jutjats d'instrucció i d'acord amb esta són competència dels jutjats de violència sobre la dona, es continuaran substanciant d'acord amb les normes que regien en la data de la incoació.

3. Els procediments de responsabilitat civil directa de jutges i magistrats que s'estiguen tramitant en el moment d'entrada en vigor de la llei, es continuaran tramitant d'acord amb les normes processals i substantives vigents en el moment de la incoació.

Disposició transitòria segona. *Règim del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.*

1. El procediment per al nomenament dels membres del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem previst en esta llei s'aplicarà a partir del moment de la seua entrada en vigor.

2. Els membres de la plantilla del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem passaran a la situació administrativa que corresponga a partir de l'entrada en vigor d'esta llei.

3. Les places de lletrats coordinadors en el Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem es crearan per transformació de les places actualment existents de magistrats en este gabinet, a l'entrada en vigor d'esta llei. Qualsevol modificació de la plantilla de lletrats coordinadors s'haurà d'ajustar al procediment previst en el primer paràgraf de l'apartat 5 de l'article 61 bis de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial.

Els que actualment exercisquen les funcions de magistrat del Gabinet Tècnic passaran a tindre la consideració de lletrats coordinadors pel temps pel qual van ser nomenats.

4. Els lletrats del Gabinet Tècnic que no pertanguen a la carrera judicial estaran sotmesos al règim estatutari dels lletrats de l'Administració de Justícia, en allò que els siga aplicable, fins a l'entrada en vigor de la llei que regule l'estatut bàsic dels lletrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.

Disposició transitòria tercera. *Magistrats i fiscals emèrits.*

1. *Els que a l'entrada en vigor de la present llei estiguen prestant servicis com a magistrats emèrits o magistrats emèrits del Tribunal Suprem, podran continuar prestant els seus servicis com a tals durant un període de dos anys a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, conservant el seu actual règim retributiu. No obstant això, en cap cas podran romandre en esta situació complits els setanta-cinc anys.*

El mateix règim serà aplicable als que a l'entrada en vigor d'esta llei reunisquen els requisits previstos per a poder ser nomenats com a magistrats emèrits o magistrats emèrits del Tribunal Suprem i així ho hagen sol·licitat.

2. El que disposa l'apartat anterior regirà per als fiscals que es troben en les mateixes situacions descrites.

Disposició transitòria quarta. *Secretaris de govern i secretaris coordinadors.*

1. A l'entrada en vigor d'esta llei els secretaris de govern o coordinadors nomenats podran concursar per a obtindre plaça i incorporar-se així al règim que estableix la present llei; per a això tindran preferència absoluta en els dos primers concursos que es realitzen en què s'oferisquen places en la seua ciutat de procedència o en la de la seua actual destinació.

Una vegada obtinguda plaça se'ls aplicarà el règim general.

2. Als que no hagen concursat conforme a l'apartat anterior els serà aplicable el següent règim transitori:

a) Els que cessen en el seu càrrec o no renoven quedaran adscrits, a elecció seua, al tribunal o a l'audiència provincial de la ciutat de procedència o d'aquella en què cessen.

b) Durant els dos anys posteriors a la data del seu cessament o no-renovació, podran optar amb caràcter preferent a qualsevol plaça de qualsevol categoria que tinguen consolidada de les que s'hagen de proveir per concurs voluntari, i posar fi així a la situació d'adscripció provisional que es regula en l'apartat anterior.

c) En cas de no haver concursat dins del termini en la forma indicada, a pesar de l'oferta de llocs de treball en la ciutat d'adscripció que s'hagen inclòs en estos concursos, i una vegada transcorreguts els dos anys d'adscripció, se'ls adjudicarà amb caràcter definitiu el primer lloc de treball vacant en eixa ciutat. El còmput dels dos anys començarà a comptar des del primer concurs que es realitze després del seu cessament o no-renovació.

En successius concursos, en cas de tindre consolidada la primera categoria, el temps prestat en esta se'ls computarà als efectes de trasllats conforme s'indique en les normes de desplegament o en les mateixes convocatòries.

3. Els secretaris de govern i coordinadors que a l'entrada en vigor d'esta llei estiguen exercint el seu segon o posterior mandat no podran optar a la renovació per al mateix lloc.

Disposició transitòria quinta. *Plans anuals de suplències i substitucions.*

Després de l'entrada en vigor de la present llei i fins que no s'aproven els següents plans anuals de suplències i substitucions de lletrats de l'Administració de Justícia, el secretari de govern vetllarà perquè les substitucions i crides que calga realitzar s'ajusten als criteris establits en esta llei, en allò que siga possible.

Disposició transitòria sexta. *Instituts de medicina legal.*

En aquelles comunitats autònomes o ciutats autònomes en què no estiguen constituïts els instituts de medicina legal i ciències forenses, i fins al moment en què es constituïsqen, la regulació de l'article 479 s'entendrà aplicable a les agrupacions de forenses.

Disposició transitòria setima. *Dilació del requisit d'especialitat en Medicina Forense per a l'accés al cos de metges forenses.*

L'especialitat en Medicina Forense, exigida en l'article 475 d'esta llei per a accedir al cos de metges forenses, no serà requisit obligatori fins que així ho determine el Ministeri de Justícia, una vegada concloguen la seua formació pel sistema de residència almenys la primera promoció d'estos especialistes i s'haja desplegat la via transitòria d'accés al títol per als que acrediten una experiència professional, com a funcionaris del cos de metges forenses, no inferior a la duració del programa formatiu oficial, segons el procediment regulat en la disposició transitòria quinta del Reial Decret 639/2014, de 25 de juliol.

Disposició transitòria octava. *Pensió de jubilació.*

Els reconeixements de pensions de jubilació causades a partir de l'1 de gener de 2015 en què el beneficiari complisca els requisits establits en la disposició addicional quinta d'esta llei, es revisaran d'ofici per a adequar-los al que establix esta disposició, amb efectes econòmics a partir del dia primer del mes següent al fet causant.

Disposició transitòria novena. *Termini de sol·licitud per a la prolongació de la permanència en el servici actiu.*

El termini de dos mesos previst en l'article 386 de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, per a sol·licitar la prolongació de la permanència en el servici actiu no serà exigible als que es jubilen entre la data d'entrada en vigor de la present llei i l'1 de desembre de 2015.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial.*

La Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'apartat 2 de l'article 8, que queda redactat com seguix:

«2. Les seccions de les audiències provincials a què es referix l'apartat 5 de l'article 3 d'esta llei, així com els jutjats penals, els jutjats contenciosos administratius, els jutjats socials, els jutjats de menors, els jutjats mercantils i els jutjats de violència sobre la dona, amb jurisdicció d'extensió territorial inferior o superior a la d'una província, tenen la seu en la capital del partit que s'assenyale per llei de la corresponent comunitat autònoma i prenen el nom del municipi en què aquella estiga situada.»

Dos. Es modifica l'article 23, que queda redactat com seguix:

«Article 23.

Les retribucions dels lletrats al servici del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem seran les corresponents a un lletrat de l'Administració de Justícia de sala del Tribunal Suprem. No obstant això, els lletrats que desenrotllen tasques de coordinació d'acord amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 61 bis de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, i que a més pertanguen a la carrera judicial, percebran les previstes en l'annex II.2 de la Llei 15/2003 per als magistrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.»

Tres. Es modifica l'annex III, que queda redactat com seguix:

«ANNEX III

Audiència Nacional

President Audiència Nacional.

Sala Penal:

- 1 President de sala.
- 4 Seccions: composta per 16 magistrats.

Sala d'Apel·lació:

- 1 President de sala.
- 2 Magistrats.

Sala Contenciosa Administrativa:

- 1 President de sala.
- 8 Seccions: composta per 39 magistrats.

Sala Social:

- 1 President de sala.
- 2 Magistrats.

Total: 64 Magistrats.

- 4 Magistrats del Tribunal Suprem, un dels quals amb consideració de president de sala.»

Disposició final segona. *Modificació de la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar.*

La Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 328, que queda redactat com segueix:

«Article 328.

1. Cabrà el recurs de revisió contra sentències fermes en els casos següents:

- 1r. Quan hagen sigut condemnades dos o més persones en virtut de sentències contradictòries per un mateix fet que no haja pogut ser comés més que per una sola.

- 2n. Quan haja sigut condemnat algú com a responsable de la mort d'una persona l'existència de la qual s'acredite després de la data de la sentència condemnatòria.

- 3r. Quan haja sigut condemnada una persona en sentència el fonament de la qual siga: un document o testimoni declarats després falsos per sentència ferma en causa criminal, la confessió del reu arrancada amb violència o coacció o qualsevol altre fet punible executat per un tercer, sempre que estes circumstàncies resulten també declarades per sentència ferma en un procediment seguit a este efecte. A estos fins podran practicar-se les proves necessàries per a l'esclariment dels fets controvertits en el procediment, i s'anticiparan aquelles que per circumstàncies especials podrien després dificultar i fins fer impossible la sentència ferma base de la revisió.

- 4t. Quan haja sigut penada una persona en sentència dictada pel tribunal i algun dels seus membres siga condemnat per prevaricació comesa en aquella sentència, o quan en la tramitació de la causa s'haja prevaricat en resolució o tràmit essencial d'influència notòria als efectes de la sentència.

- 5t. Quan sobre els mateixos fets hagen recaigut dos sentències fermes i dispars dictades per la mateixa o per distintes jurisdiccions.

- 6t. Quan, després de dictada sentència condemnatòria, es coneguen proves indubtables suficients per a evidenciar l'error de la sentència per ignorància de les proves.

2. Així mateix, es podrà interposar un recurs de revisió contra una resolució judicial ferma quan el Tribunal Europeu de Drets Humans haja declarat que la resolució ha sigut dictada en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seua naturalesa i gravetat, comporte efectes que persistisquen i no puguem cessar de cap altra manera que no siga per mitjà d'esta revisió.

En estos casos, els processos de revisió se substanciaran d'acord amb les normes sobre esta matèria contingudes en la Llei d'Enjudiciament Criminal i no serà aplicable el que preveuen els articles 329 a 333, 335 i 336. S'aplicaran les regles sobre legitimació previstes en la dita llei per a eixe tipus de processos.

Igualment, les sentències que es dicten en estos processos tindran els efectes que es preveuen per a este cas en la Llei d'Enjudiciament Criminal.»

Dos. Es modifica l'article 336, que queda redactat com següix:

«Article 336.

El procés de revisió se substanciarà, amb citació dels penats i sol·licitants, d'acord amb les normes sobre esta matèria contingudes en les lleis comunes, salvant el que disposen els dos últims paràgrafs de l'article 328.2.»

Tres. Es modifica l'article 504, que queda redactat com següix:

«Article 504.

1. Les sentències fermes dictades en recurs contenciós disciplinari militar per la Sala Militar del Tribunal Suprem, així com les interlocutòries també fermes, a què es referix l'article 478, dictades per la dita sala, podran ser objecte de recurs de revisió en els casos següents:

a) Si la part dispositiva de la sentència conté contradiccions en les seues decisions.

b) Si s'han dictat resolucions contràries entre si respecte als mateixos litigants o uns altres diferents en idèntica situació, en què partint de fets, fonaments i pretensions substancialment iguals s'arribe a pronunciaments distints.

c) Si, després de pronunciada la sentència, es recobren documents decisius, detinguts per força major o per obra de la part en favor de la qual s'haja dictat.

d) Si ha recaigut la sentència en virtut de documents que en el moment de dictar-se aquella una de les parts ignorava que havien sigut reconeguts i declarats falsos o la falsedat dels quals es reconega o declare després.

e) Si, havent-se dictat la sentència en virtut de prova testifical, els testimonis són condemnats per fals testimoni en les declaracions constitutives d'aquella.

f) Si la sentència s'ha guanyat injustament en virtut de prevaricació, suborn, violència o una altra maquinació fraudulenta.

g) Si la sentència s'ha dictat amb infracció del que disposa l'article 490 o si no s'hi resol alguna de les qüestions plantejades en la demanda i contestació.

2. Així mateix, es podrà interposar un recurs de revisió contra una resolució judicial ferma quan el Tribunal Europeu de Drets Humans haja declarat que la resolució ha sigut dictada en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seua naturalesa i gravetat, comporte efectes que persistisquen i no puguem cessar de cap altra manera que no siga per mitjà d'esta revisió.

3. Pel que fa a legitimació, termes i procediments respecte a este recurs, regiran les disposicions de la Llei d'Enjudiciament Civil.

Se n'exceptuen els casos previstos en els apartats a), b) i g) d'este article, en els quals el recurs de revisió haurà de formular-se en el termini d'un mes, comptat des de la notificació de la fermesa de la sentència.

El recurs s'interposarà davant de la Sala del Tribunal Suprem a què es referix l'article 61 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.»

Quatre. Es modifica l'article 505, que queda redactat com segueix:

«Article 505.

Contra les sentències fermes dictades per la Sala de Justícia del Tribunal Militar Central o pels tribunals militars territorials, es podrà interposar un recurs de revisió davant de la Sala Militar del Tribunal Suprem en els mateixos terminis i pels mateixos tràmits que els assenyalats en l'apartat 3 de l'article anterior.

Este recurs podrà fonamentar-se en els mateixos motius que s'indiquen en els apartats 1 i 2 de l'article anterior, excepte els previstos en les lletres a), b) i g) de l'apartat 1.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

La Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, queda modificada en els termes següents:

U. La secció 3a del capítol III del títol IV, integrada pels articles 86 a 93, queda redactada de la manera següent, i se suprimixen els articles 94 i 95:

«*Secció 3a. Recurs de cassació*

Article 86.

1. Les sentències dictades en única instància pels jutjats contenciosos administratius i les dictades en única instància o en apel·lació per la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional i per les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia seran susceptibles de recurs de cassació davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

En el cas de les sentències dictades en única instància pels jutjats contenciosos administratius, únicament seran susceptibles de recurs les sentències que continguen doctrina que es reputa greument danyosa per als interessos generals i siguen susceptibles d'extensió d'efectes.

2. S'exceptuen del que estableix l'apartat anterior les sentències dictades en el procediment per a la protecció del dret fonamental de reunió i en els processos contenciosos electorals.

3. Les sentències que, sent susceptibles de cassació, hagen sigut dictades per les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia només seran recurribles davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem si el recurs pretén fundar-se en infracció de normes de dret estatal o de la Unió Europea que siga rellevant i determinant de la sentència impugnada, sempre que hagen sigut invocades oportunament en el procés o considerades per la sala sentenciadora.

Quan el recurs es funde en infracció de normes emanades de la comunitat autònoma, serà competent una secció de la sala contenciosa administrativa que tinga la seua seu en el tribunal superior de justícia composta pel president de la sala, que la presidirà, pel president o presidents de les altres sales contencioses administratives i, si és el cas, de les seues seccions, en nombre no superior a dos, i pels magistrats de la referida sala o sales que siguen necessaris per a completar un total de cinc membres.

Si la sala o sales contencioses administratives tenen més d'una secció, la sala de govern del tribunal superior de justícia establirà per a cada any judicial el torn d'acord amb el qual els presidents de secció ocuparan els llocs de la regulada en este apartat. També l'establirà entre tots els magistrats que presten servici en la sala o sales.

4. Les resolucions del Tribunal de Comptes en matèria de responsabilitat comptable seran susceptibles de recurs de cassació en els casos establits en la seua llei de funcionament.

Article 87.

1. També són susceptibles de recurs de cassació les següents interlocutòries dictades per la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional i per les sales contencioses administratives dels tribunals superiors de justícia, amb la mateixa excepció i el mateix límit disposats en els apartats 2 i 3 de l'article anterior:

- a) Les que declaren la inadmissió del recurs contenciós administratiu o facen impossible que continue.
- b) Les que posen terme a la peça separada de suspensió o d'altres mesures cautelars.
- c) Les recaigudes en execució de sentència, sempre que resolguen qüestions no decidides, directament o indirectament, en aquella o que contradiguen els termes de la sentència que s'executa.
- d) Les dictades en el cas previst en l'article 91.
- e) Les dictades en aplicació dels articles 110 i 111.

2. Perquè puga preparar-se el recurs de cassació en els casos previstos en l'apartat anterior, és requisit necessari interposar prèviament el recurs de súplica.

Article 87 bis.

1. Sense perjudi del que disposa l'article 93.3, el recurs de cassació davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem es limitarà a les qüestions de dret, excloent-ne les qüestions de fet.

2. Les pretensions del recurs de cassació hauran de tindre per objecte l'anul·lació, total o parcial, de la sentència o interlocutòria impugnada i, si és el cas, la devolució de les interlocutòries al tribunal d'instància o la resolució del litigi per la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem dins dels termes en què aparega plantejat el debat.

3. La Sala de Govern del Tribunal Suprem podrà determinar, mitjançant un acord que es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», l'extensió màxima i altres condicions extrínseques, incloent-hi les relatives a la seua presentació per mitjans telemàtics, dels escrits d'interposició i d'oposició dels recursos de cassació.

Article 88.

1. El recurs de cassació podrà ser admés a tràmit quan, invocada una infracció concreta de l'ordenament jurídic, tant processal com substantiva, o de la jurisprudència, la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem estime que el recurs presenta interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

2. El tribunal de cassació podrà apreciar que hi ha interès cassacional objectiu, motivant-ho expressament en la interlocutòria d'admissió, quan, entre altres circumstàncies, la resolució que s'impugna:

- a) Fixe, davant de qüestions substancialment iguals, una interpretació de les normes de dret estatal o de la Unió Europea en què es fonamenta el veredicté contradictòria amb la que altres òrgans jurisdiccionals hagen establert.
- b) Establisca una doctrina sobre estes normes que puga ser greument danyosa per als interessos generals.
- c) Afecte un gran nombre de situacions, bé en si mateixa o per transcendir del cas objecte del procés.
- d) Resolga un debat que haja versat sobre la validesa constitucional d'una norma amb rang de llei, sense que la improcedència de plantejar la pertinent qüestió d'inconstitucionalitat aparega prou aclarida.

e) Interprete i aplique aparentment amb error i com a fonament de la seua decisió una doctrina constitucional.

f) Interprete i aplique el dret de la Unió Europea en contradicció aparent amb la jurisprudència del tribunal de justícia o en supòsits en què inclús pugua ser exigible la intervenció d'este a títol prejudicial.

g) Resolga un procés en què es va impugnar, directament o indirectament, una disposició de caràcter general.

h) Resolga un procés en què allò que s'impugna siga un conveni subscrit entre administracions públiques.

i) Haja sigut dictada en el procediment especial de protecció de drets fonamentals.

3. Es presumirà que hi ha interès cassacional objectiu:

a) Quan en la resolució impugnada s'hagen aplicat normes en què es fonamente la raó de decidir sobre les quals no hi haja jurisprudència.

b) Quan la resolució s'aparte deliberadament de la jurisprudència existent per considerar-la errònia.

c) Quan la sentència objecte de recurs declare nul·la una disposició de caràcter general, llevat que esta, amb tota evidència, no tinga transcendència suficient.

d) Quan resolga recursos contra actes o disposicions dels organismes reguladors o de supervisió o agències estatals l'enjudiciament dels quals correspon a la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional.

e) Quan resolga recursos contra actes o disposicions dels governs o consells de govern de les comunitats autònomes.

No obstant això, en els supòsits referits en les lletres a), d) i e) el recurs es podrà inadmetre per interlocutòria motivada quan el tribunal aprecie que l'assumpte manca manifestament d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

Article 89.

1. El recurs de cassació es prepararà davant de la sala d'instància en el termini de trenta dies, comptats des de l'endemà de la notificació de la resolució contra la qual es recorre, i estaran legitimats per a això els que hagen sigut part en el procés, o haurien d'haver-ho sigut.

2. L'escrit de preparació, en apartats separats que s'encapçalaran amb un epígraf expressiu d'allò de què tracten, haurà de:

a) Acreditar el compliment dels requisits reglats amb vista al termini, la legitimació i la recurribilitat de la resolució que s'impugna.

b) Identificar amb precisió les normes o la jurisprudència que es consideren infringides, justificant que van ser al·legades en el procés, o preses en consideració per la sala d'instància, o que esta hauria hagut d'observar-les inclús sense ser al·legades.

c) Acreditar, si la infracció imputada ho és de normes o de jurisprudència relatives als actes o garanties processals que van produir indefensió, que es va demanar l'esmena de la falta o transgressió en la instància, en cas d'haver existit moment processal oportú per a això.

d) Justificar que la infracció o infraccions imputades han sigut rellevants i determinants de la decisió adoptada en la resolució contra la qual es pretén recórrer.

e) Justificar, en el cas que esta haja sigut dictada per la sala contenciosa administrativa d'un tribunal superior de justícia, que la norma suposadament infringida forma part del dret estatal o del de la Unió Europea.

f) Especialment, fonamentar amb singular referència al cas, que concorren algun o alguns dels supòsits que, d'acord amb els apartats 2 i 3 de l'article anterior,

permeten apreciar l'interés cassacional objectiu i la conveniència d'un pronunciament de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem.

3. Si l'escrit de preparació no es presenta en el termini de trenta dies, la sentència o interlocutòria serà ferma, i ho declararà així el lletrat de l'Administració de Justícia mitjançant un decret. Contra esta decisió només cabrà el recurs directe de revisió regulat en l'article 102 bis d'esta llei.

4. Si, inclús presentat en termini, no complix els requisits que imposa l'apartat 2 d'este article, la sala d'instància, per mitjà d'interlocutòria motivada, donarà per no preparat el recurs de cassació, i denegarà la citació de les parts i la remissió de les actuacions al Tribunal Suprem. Contra esta interlocutòria únicament podrà interposar-se un recurs de queixa, que se substanciarà en la forma establida per la Llei d'Enjudiciament Civil.

5. Si es complixen els requisits exigits per l'apartat 2, la sala, per mitjà d'interlocutòria en què es motivarà suficientment que hi concorren els requisits, tindrà per preparat el recurs de cassació, i ordenarà la citació de les parts perquè compareguen dins del termini de trenta dies davant de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, així com la remissió a esta de les actuacions originals i de l'expedient administratiu. I, si ho entén oportú, emetrà opinió succincta i fundada sobre l'interés objectiu del recurs per a la formació de jurisprudència, que unirà a l'ofici de remissió.

6. Contra la interlocutòria en què es done per preparat el recurs de cassació, la part objecte de recurs no podrà interposar cap recurs, però podrà oposar-se a la seua admissió en el moment de comparéixer davant del Tribunal Suprem, si ho fa dins del terme de la citació.

Article 90.

1. Rebudes les actuacions originals i l'expedient administratiu, la secció de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem a què es referix l'apartat següent podrà acordar, excepcionalment i només si les característiques de l'assumpte ho aconsellen, oir les parts personades durant un termini comú de trenta dies sobre si el recurs presenta interés cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

2. L'admissió o inadmissió a tràmit del recurs serà decidida per una secció de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem integrada pel president de la sala i per almenys un magistrat de cada una de les seues seccions restants. A excepció del president de la sala, esta composició es renovarà per mitats transcorregut un any des de la data de la seua primera constitució i en avant cada sis mesos, mitjançant un acord de la Sala de Govern del Tribunal Suprem que determinarà els seus integrants per a cada un dels esmentats períodes i que es publicarà en la pàgina web del Poder Judicial.

3. La resolució sobre l'admissió o inadmissió del recurs adoptarà la forma següent:

a) En els supòsits de l'apartat 2 de l'article 88, en què ha d'apreciar-se l'existència d'interés cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència, la resolució adoptarà la forma de providència si decidix la inadmissió, i d'interlocutòria si acorda l'admissió a tràmit. No obstant això, si l'òrgan que va dictar la resolució objecte de recurs ha emés en el tràmit que preveu l'article 89.5 opinió que, a més de fundada, siga favorable a l'admissió del recurs, la inadmissió s'acordarà per interlocutòria motivada.

b) En els supòsits de l'apartat 3 de l'article 88, en què es presumix l'existència d'interés cassacional objectiu, la inadmissió s'acordarà per interlocutòria motivada on es justificarà que concorren les excepcions que s'establixen en aquell.

4. Les interlocutòries d'admissió precisaran la qüestió o qüestions en què s'entén que hi ha interès cassacional objectiu i identificaran la norma o normes jurídiques que en principi seran objecte d'interpretació, sense perjudi que la sentència haja d'estendre's a altres si així ho exigix el debat finalment entaulat en el recurs. Les providències d'inadmissió únicament indicaran si en el recurs de cassació concorre una d'estes circumstàncies:

- a) absència dels requisits reglats de termini, legitimació o recurribilitat de la resolució impugnada;
- b) incompliment de qualsevol de les exigències que l'article 89.2 imposa per a l'escrit de preparació;
- c) no ser rellevant i determinant de la sentència cap de les infraccions denunciades; o
- d) carència en el recurs d'interès cassacional objectiu per a la formació de jurisprudència.

5. Contra les providències i les interlocutòries d'admissió o inadmissió no podrà interposar-se cap recurs.

6. El lletrat de l'Administració de Justícia de sala comunicarà immediatament a la sala d'instància la decisió adoptada i, si és d'inadmissió, li tornarà les actuacions processals i l'expedient administratiu rebuts.

7. Les interlocutòries d'admissió del recurs de cassació es publicaran en la pàgina web del Tribunal Suprem. Amb periodicitat semestral, la seua Sala Contenciosa Administrativa farà públic, en la mencionada pàgina web i en el «Boletín Oficial del Estado», el llistat de recursos de cassació admesos a tràmit, amb menció succinta de la norma o normes que seran objecte d'interpretació i de la programació per a la seua resolució.

8. La inadmissió a tràmit del recurs de cassació comportarà la imposició de les costes a la part recurrent, imposició que podrà ser limitada a una part d'estes o fins a una xifra màxima.

Article 91.

1. La preparació del recurs de cassació no impedirà l'execució provisional de la sentència objecte de recurs.

Les parts afavorides per la sentència podran instar-ne l'execució provisional. Quan d'esta es puguen derivar perjudis de qualsevol naturalesa, es podran acordar les mesures que siguen adequades per a evitar o pal·liar estos perjudis. Igualment es podrà exigir la presentació de caució o garantia per a respondre d'aquells. No podrà portar-se a efecte l'execució provisional fins que la caució o la mesura acordada estiga constituïda i acreditada en interlocutòries.

2. La constitució de la caució s'ajustarà al que estableix l'article 133.2 d'esta llei.

3. El tribunal d'instància denegarà l'execució provisional quan pugua crear situacions irreversibles o causar perjudis de difícil reparació.

4. Quan es done per preparat un recurs de cassació, el lletrat de l'Administració de Justícia deixarà testimoni suficient de les interlocutòries i de la resolució objecte de recurs als efectes previstos en este article.

Article 92.

1. Admés el recurs, el lletrat de l'Administració de Justícia de la Secció d'Admissió de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem dictarà diligència d'ordenació en què disposarà remetre les actuacions a la secció de la dita sala competent per a la seua tramitació i decisió i en què farà saber a la part recurrent que disposa d'un termini de trenta dies, a comptar de la notificació d'aquella, per a presentar en la secretaria d'eixa secció competent l'escrit

d'interposició del recurs de cassació. Durant este termini, les actuacions processals i l'expedient administratiu estaran de manifest en l'oficina judicial.

2. Transcorregut este termini sense presentar l'escrit d'interposició, el lletrat de l'Administració de Justícia declararà desert el recurs, i ordenarà la devolució de les actuacions rebudes a la sala de la qual procedisquen. Contra tal declaració només podran interposar-se els recursos que preveu l'article 102 bis d'esta llei.

3. L'escrit d'interposició, en apartats separats que s'encapçalaran amb un epígraf expressiu d'allò de què tracten, haurà de:

a) exposar raonadament per què han sigut infringides les normes o la jurisprudència que com a tals es van identificar en l'escrit de preparació, sense poder estendre's a una altra o altres no considerades llavors, i analitzar, i no sols citar, les sentències del Tribunal Suprem que segons el parer de la part són expressives d'aquella jurisprudència, per a justificar la seua aplicabilitat al cas; i

b) precisar el sentit de les pretensions que la part deduïx i dels pronunciaments que sol·licita.

4. Si l'escrit d'interposició no complix el que s'exigix en l'apartat anterior, la secció de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem competent per a la resolució del recurs acordarà oïr la part recurrent sobre l'incompliment detectat i, sense més tràmits, dictarà sentència inadmetent-lo si entén després de l'audiència que l'incompliment va ser cert. En esta, imposarà a la dita part les costes causades, i la imposició podrà ser limitada a una part d'estes o fins a una xifra màxima.

5. En qualsevol altre cas, acordarà donar trasllat de l'escrit d'interposició a la part o parts objecte del recurs i personades perquè puguen oposar-se al recurs en el termini comú de trenta dies. Durant este termini estaran de manifest les actuacions processals i l'expedient administratiu en l'oficina judicial. En l'escrit d'oposició no podrà pretendre's la inadmissió del recurs.

6. Transcorregut este termini, s'hagen presentat o no els escrits d'oposició, la secció competent per a la decisió del recurs, d'ofici o a petició de qualsevol de les parts formulada per altressí en els escrits d'interposició o oposició, acordarà la celebració de vista pública llevat que entenga que l'índole de l'assumpte la fa innecessària, i en este cas declararà que el recurs queda conclús i pendent de votació i sentència. L'assenyalament del dia en què haja de celebrar-se la vista o en què haja de tindre lloc l'acte de votació i sentència respectarà la programació que, atenent prioritàriament el criteri de major antiguitat del recurs, s'haja pogut establir.

7. Quan l'índole de l'assumpte ho aconselle, el president de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem, d'ofici o a petició de la majoria dels magistrats de la secció abans indicada, podrà acordar que els actes de vista pública o de votació i sentència tinguen lloc davant del ple de la sala.

8. La secció competent, o el ple de la sala en el cas previst en l'apartat anterior, dictarà sentència en el termini de deu dies des que acabe la deliberació per a votació i sentència.

Article 93.

1. La sentència fixarà la interpretació d'aquelles normes estatals o la que tinga per establida o clara de les de la Unió Europea sobre les quals, en la interlocutòria d'admissió a tràmit, es va considerar necessari el pronunciament del Tribunal Suprem. I, d'acord amb esta i les restants normes que siguen aplicables, resoldrà les qüestions i pretensions deduïdes en el procés, anul·lant la sentència o interlocutòria objecte de recurs, en tot o en part, o confirmant-les. Podrà així mateix, quan justifique la seua necessitat, ordenar la retroacció d'actuacions a un moment determinat del procediment d'instància perquè seguisca el curs ordenat per la llei fins a la seua culminació.

2. Si aprecia que l'orde jurisdiccional contenciós administratiu no és competent per al coneixement d'aquelles pretensions, o que no ho era l'òrgan judicial

d'instància, anul·larà la resolució objecte de recurs i indicarà, en el primer cas, el concret orde jurisdiccional que s'estima competent, amb els efectes que preveu l'article 5.3 d'esta llei, o remetrà, en el segon, les actuacions a l'òrgan judicial que hauria hagut de conèixer-ne.

3. En la resolució de la concreta controvèrsia jurídica que és objecte del procés, el Tribunal Suprem podrà integrar en els fets admesos com a provats per la sala d'instància aquells que, havent sigut omesos per esta, estiguen prou justificats segons les actuacions i la presa en consideració dels quals resulte necessària per a apreciar la infracció al·legada de les normes de l'ordenament jurídic o de la jurisprudència, inclús la desviació de poder.

4. La sentència que es dicte en el moment processal a què es referix l'apartat 8 de l'article anterior resoldrà sobre les costes de la instància d'acord amb el que establix l'article 139.1 d'esta llei i disposarà, quant a les del recurs de cassació, que cada part abone les causades a instància seua i les comunes a mitges. No obstant això, podrà imposar les del recurs de cassació a una sola d'estes quan la sentència aprecie, i així ho motive, que ha actuat amb mala fe o temeritat; imposició que podrà limitar a una part d'estes o fins a una xifra màxima.»

Dos. Se suprimixen les seccions 4a i 5a del capítol III del títol IV, integrades pels articles 96 a 101.

Tres. Es modifica l'article 102, que queda redactat com seguix:

«Article 102.

1. Serà possible la revisió d'una sentència ferma:

a) Si després de pronunciada es recobren documents decisius, no aportats per causa de força major o per obra de la part en favor de la qual s'haja dictat.

b) Si ha recaigut en virtut de documents que, en el moment de dictar-se aquella, una de les parts ignorava que havien sigut reconeguts i declarats falsos o la falsedat dels quals es reconega o es declare després.

c) Si, havent-se dictat en virtut de prova testifical, els testimonis han sigut condemnats per fals testimoni donat en les declaracions que van servir de fonament a la sentència.

d) Si s'ha dictat sentència en virtut de suborn, prevaricació, violència o una altra maquinació fraudulenta.

2. Així mateix, es podrà interposar un recurs de revisió contra una resolució judicial ferma quan el Tribunal Europeu de Drets Humans haja declarat que la resolució ha sigut dictada en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seua naturalesa i gravetat, comporte efectes que persistisquen i no puguen cessar de cap altra manera que no siga per mitjà d'esta revisió, sense que esta pugja perjudicar els drets adquirits de bona fe per terceres persones.

3. Pel que fa a legitimació, terminis, procediment i efectes de les sentències dictades en este procediment de revisió, regiran les disposicions de la Llei d'Enjudiciament Civil. No obstant això, només serà possible la celebració de vista quan ho demanen totes les parts o la sala ho estime necessari.

4. La revisió en matèria de responsabilitat comptable serà procedent en els casos establits en la Llei de Funcionament del Tribunal de Comptes.»

Quatre. S'introduïx un nou apartat 3 en l'article 108, amb la redacció següent:

«3. El jutge o tribunal, en els casos en què, a més de declarar contrària a la normativa la construcció d'un immoble, ordene motivadament la demolició de l'immoible i que es repose al seu estat originari la realitat física alterada, exigirà, com

a condició prèvia a la demolició, i llevat que una situació de perill imminent ho impedisca, la prestació de garanties suficients per a respondre del pagament de les indemnitzacions degudes a tercers de bona fe.»

Cinc. Es modifica l'article 139, que queda redactat com segueix:

«Article 139.

1. En primera o única instància, l'òrgan jurisdiccional, en dictar sentència o en resoldre per interlocutòria els recursos o incidents que davant seu es promoguen, imposarà les costes a la part que haja vist rebutjades totes les seues pretensions, llevat que aprecie, i ho raone així, que el cas presentava seriosos dubtes de fet o de dret.

En els supòsits d'estimació o desestimació parcial de les pretensions, cada part ha de pagar les costes causades a instància seua i les comunes a mitges, llevat que l'òrgan jurisdiccional, raonant-ho degudament, les impose a una d'estes per haver sostingut la seua acció o interposat el recurs amb mala fe o temeritat.

2. En els recursos s'imposaran les costes al recurrent si es desestima totalment el recurs, llevat que l'òrgan jurisdiccional, raonant-ho degudament, aprecie la concurrència de circumstàncies que justifiquen que no s'imposen.

3. En el recurs de cassació s'imposaran les costes de conformitat amb el que preveu l'article 93.4.

4. La imposició de les costes podrà ser a la totalitat, a una part d'estes o fins a una xifra màxima.

5. Per a l'exacció de les costes imposades a particulars, l'administració creditora utilitzarà el procediment de constrenyiment, a falta de pagament voluntari.

6. En cap cas s'imposaran les costes al Ministeri Fiscal.

7. Les costes causades en les interlocutòries seran regulades i taxades segons el que disposa la Llei d'Enjudiciament Civil.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil.*

La Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil, queda modificada en els termes següents:

U. Es modifica l'article 45, que queda redactat com segueix:

«Article 45. *Competència dels jutjats de primera instància.*

1. Correspon als jutjats de primera instància el coneixement, en primera instància, de tots els assumptes civils que per disposició legal expressa no es troben atribuïts a altres tribunals.

2. Coneixeran, així mateix, estos jutjats:

a) dels assumptes, actes, qüestions i recursos que els atribueix la Llei Orgànica del Poder Judicial.

b) dels concursos de persona natural que no siga empresari.»

Dos. Es modifica l'article 115, que queda redactat com segueix:

«Article 115. *Recusació. Competència per a instruir i resoldre els incidents de recusació.*

1. Seran aplicables a la recusació dels secretaris les prescripcions que estableix la Llei Orgànica del Poder Judicial per a jutges i magistrats, amb les especialitats següents:

a) Els secretaris judicials no podran ser recusats durant la pràctica de qualsevol diligència o actuació de què estiguen encarregats.

b) La peça de recusació la resoldrà el secretari de govern respectiu, prèvia instrucció de l'incident pel secretari coordinador corresponent o, si és el cas, secretari judicial que aquell designe.»

Tres. Es modifica l'article 116, que queda redactat com seguix:

«Article 116. *Informe del recusat.*

Presentat l'escrit de recusació, el secretari judicial recusat informará detalladament per escrit si reconeix o no com a certa i legítima la causa al·legada, i donará trasllat de l'escrit al secretari coordinador corresponent perquè este en done compte al secretari de govern, o, si és el cas, directament al secretari de govern que haja de conèixer de la recusació.»

Quatre. Es modifica l'article 117, que queda redactat com seguix:

«Article 117. *Acceptació de la recusació pel recusat.*

1. Quan el recusat reconega com a certa la causa de la recusació, el secretari de govern dictarà decret, sense més tràmits i sense ulterior recurs, en què el done per recusat si estima que la causa és legal.

2. Si estima que la causa no és de les tipificades en la llei, declararà que no és procedent la recusació. Contra este decret no cabrà cap recurs.»

Cinc. Es modifica l'article 118, que queda redactat com seguix:

«Article 118. *Oposició del recusat i substanciació de la recusació.*

Quan el recusat negue la certesa de la causa al·legada com a fonament de la recusació, si l'instructor admet a tràmit la recusació proposada, el secretari coordinador ordenarà la pràctica, en el termini de deu dies, de la prova sol·licitada que estime pertinent i útil, i en donará trasllat al Ministeri Fiscal per un termini de tres dies. Transcorregut este termini, amb informe del Ministeri Fiscal o sense, ho remetrà al secretari de govern, que decidirà l'incident dins dels cinc dies següents. Contra esta resolució no podrà interposar-se cap recurs.»

Sis. S'afeg un nou apartat 4 a l'article 138, que queda redactat com seguix:

«4. La relació d'assenyalaments de l'òrgan judicial haurà de fer-se pública. Els secretaris judicials vetllaran perquè els funcionaris competents de l'oficina judicial publiquen en un lloc visible al públic, el primer dia hàbil de cada setmana, la relació d'assenyalaments corresponents al seu respectiu òrgan judicial, amb indicació de la data i l'hora de la realització, tipus d'actuació i número de procediment.»

Set. Es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 140, que queden redactats com seguix:

«1. Els lletrats de l'Administració de Justícia i funcionaris competents de l'oficina judicial facilitaran a qualsevol persones que acrediten un interès legítim i directe tota la informació que sol·liciten sobre l'estat de les actuacions judicials, que podran examinar i conèixer, llevat que siguen o hagen sigut declarades reservades d'acord amb la llei. També podran demanar, a costa seua, l'obtenció de còpies simples d'escrits i documents que consten en les actuacions, no declarades reservades.

2. A petició de les persones a què es referix l'apartat anterior, i a costa seua, el lletrat de l'Administració de Justícia expedirà els testimonis i certificats que sol·liciten, amb expressió del seu destinatari.»

Huit. Es modifica l'article 147, que queda redactat com seguix:

«Article 147. *Documentació de les actuacions per mitjà de sistemes de gravació i reproducció de la imatge i el so.*

Les actuacions orals en vistes, audiències i compareixences celebrades davant del tribunal es registraran en suport apte per a la gravació i reproducció del so i la imatge.

Sempre que es compte amb els mitjans tecnològics necessaris, el secretari judicial garantirà l'autenticitat i integritat del que es grava o reproduïx per mitjà de la utilització de la firma electrònica reconeguda o un altre sistema de seguretat que d'acord amb la llei oferisca estes garanties. En este cas, la realització de l'acte no requerirà la presència en la sala del secretari judicial, llevat que ho hagen sol·licitat les parts almenys dos dies abans de la celebració de la vista, o que excepcionalment ho considere necessari el secretari judicial atenent la complexitat de l'assumpte, el nombre i naturalesa de les proves a practicar, el nombre d'intervinents, la possibilitat que es produïsqen incidències que no es puguen registrar, o la concurrència d'altres circumstàncies igualment excepcionals que ho justifiquen. En estos casos, el secretari judicial estendrà acta succinta en els termes que preveu l'article anterior.

Les actuacions orals i vistes gravades i documentades en suport digital no es podran transcriure, excepte en aquells casos en què una llei així ho determine.

El secretari judicial haurà de custodiar el document electrònic que servisca de suport a la gravació. Les parts podran demanar, a costa seua, còpia de les gravacions originals.»

Nou. Es modifica l'apartat 2 de l'article 212, que queda redactat com seguix:

«2. Sense perjuí del que establix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 236 quinquies de la Llei Orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial, es permetrà a qualsevol interessat l'accés al text de les sentències o a determinats punts d'estes. Este accés només es podrà dur a terme prèvia dissociació de les dades de caràcter personal que continguen i amb ple respecte al dret a la intimitat, als drets de les persones que requerisquen un especial deure de tutela, a la garantia de l'anonimat dels perjudicats, quan siga procedent, així com, amb caràcter general, per a evitar que les sentències puguen ser usades amb fins contraris a les lleis.»

Deu. Es modifica l'article 266, que queda redactat com seguix:

«Article 266. *Documents exigits en casos especials.*

S'hauran d'adjuntar a la demanda:

1r. Els documents que justifiquen complidament el títol en virtut del qual es demanen aliments, quan este siga l'objecte de la demanda.

2n. Els documents que constituïsqen un principi de prova del títol en què es funden les demandes de retracte i, quan la consignació del preu s'exigisca per llei o per contracte, el document que acredite haver consignat, si és conegut, el preu de la cosa objecte de retracte o haver constituït caució que garantisca la consignació en el moment que el preu es conega.

3r. El document en què conste fefaentment la successió *mortis causa* en favor del demandant, així com la relació dels testimonis que puguen declarar sobre l'absència de posseïdor a títol de propietari o usufructuari, quan es pretenga que el tribunal pose el demandant en possessió d'uns béns que s'afirme haver adquirit en virtut d'aquella successió.

4t. Aquells altres documents que esta o una altra llei exigisca expressament per a l'admissió de la demanda.»

Onze. Es modifica l'article 403, que queda redactat com seguix:

«Article 403. *Admissió i casos excepcionals d'inadmissió de la demanda.*

1. Les demandes només s'inadmetran en els casos i per les causes expressament previstos en esta llei.
2. No s'admetran les demandes quan no s'acompanyen dels documents que la llei expressament exigisca per a l'admissió d'aquelles o no s'hagen intentat conciliacions o efectuat requeriments, reclamacions o consignacions que s'exigisquen en casos especials.»

Dotze. Es modifica l'apartat 2 de l'article 483, que queda redactat com seguix:

«2. Serà procedent la inadmissió del recurs de cassació:

1r. Si el recurs és improcedent, per no ser recurrible la sentència o per qualsevol altre defecte de forma no esmenable.

2n. Si l'escrit d'interposició del recurs no complix els requisits establits, per als distints casos, en esta llei.

3r. Si l'assumpte no arriba a la quantia requerida, o no hi ha interès cassacional per inexistència d'oposició a doctrina jurisprudencial, per falta de jurisprudència contradictòria o si la norma que es pretén infringida està vigent més de cinc anys o, segons el parer de la sala, hi ha doctrina jurisprudencial del Tribunal Suprem sobre esta norma o sobre una altra anterior de contingut igual o semblant.

Així mateix, s'inadmetrà el recurs en els casos del segon paràgraf de l'article 477.3, quan el tribunal superior de justícia corresponent considere que ha establert doctrina sobre la norma discutida o sobre una altra anterior de contingut igual o semblant.

4t. Si el recurs manca manifestament de fonament o s'han resolt ja en el fons altres recursos substancialment iguals.»

Tretze. Es modifica l'article 510, que queda redactat com seguix:

«Article 510. *Motius.*

1. És possible la revisió d'una sentència ferma:

1r. Si després de pronunciada, es recobren o s'obtenen documents decisius, dels quals no s'ha pogut disposar per força major o per obra de la part en favor de la qual s'ha dictat.

2n. Si ha recaigut en virtut de documents que en el moment de dictar-se una de les parts ignorava que havien sigut declarats falsos en un procés penal, o la falsedat dels quals es declare després penalment.

3r. Si ha recaigut en virtut de prova testifical o pericial, i els testimonis o els pèrits han sigut condemnats per fals testimoni donat en les declaracions que van servir de fonament a la sentència.

4t. Si s'ha guanyat injustament en virtut de suborn, violència o maquinació fraudulenta.

2. Així mateix, es podrà interposar un recurs de revisió contra una resolució judicial ferma quan el Tribunal Europeu de Drets Humans haja declarat que la resolució ha sigut dictada en violació d'algun dels drets reconeguts en el Conveni Europeu per a la Protecció dels Drets Humans i Llibertats Fonamentals i els seus protocols, sempre que la violació, per la seua naturalesa i gravetat, comporte efectes que persistisquen i no puguen cessar de cap altra manera que no siga per mitjà d'esta revisió, sense que pugja perjudicar els drets adquirits de bona fe per terceres persones.»

Catorze. Es modifica l'article 511, que queda redactat com seguix:

«Article 511. *Legitimació activa.*

Podrà sol·licitar la revisió qui haja sigut part perjudicada per la sentència ferma impugnada.

En el supòsit de l'apartat 2 de l'article anterior, la revisió només podrà ser sol·licitada per qui haja sigut demandant davant del Tribunal Europeu de Drets Humans.»

Quinze. Es modifica l'apartat 1 de l'article 512, que queda redactat com seguix:

«1. En cap cas podrà sol·licitar-se la revisió després de transcorreguts cinc anys des de la data de la publicació de la sentència que es pretén impugnar. Es rebutjarà tota sol·licitud de revisió que es presente passat este termini.

El que disposa el paràgraf anterior no serà aplicable quan la revisió estiga motivada en una sentència del Tribunal Europeu de Drets Humans. En este cas la sol·licitud haurà de formular-se en el termini d'un any des que adquireisca ferma la sentència del referit tribunal.»

Disposició final quinta. *Disposicions amb caràcter de llei ordinària i títol competencial.*

1. *Tenen* caràcter de llei ordinària les disposicions addicionals segona i quinta, i les disposicions finals primera, tercera i quarta.

2. La present llei orgànica es dicta en exercici de les competències exclusives atribuïdes a l'Estat en matèria d'Administració de Justícia per l'article 149.1.5a de la Constitució, excepte les disposicions finals primera, tercera i quarta, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.6a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva per a dictar la legislació processal.

Disposició final sexta. *Normativa militar.*

En el termini de dos anys des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern remetrà a les Corts Generals el projecte de llei de reforma de la Llei Orgànica 4/1987, de 15 de juliol, de la Competència i Organització de la Jurisdicció Militar, que haurà d'ajustar-se al que disposa esta llei.

Disposició final setètima. *Normativa processal.*

En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern remetrà a les Corts Generals els projectes de llei de modificació de les lleis processals que siguen necessaris per a adaptar-les al que disposa esta llei i aprovarà les normes reglamentàries necessàries per al seu desplegament.

Disposició final octava. *Estatut bàsic dels lletrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem.*

En el termini d'un any, el Govern remetrà a les Corts Generals un projecte de llei que regule l'estatut dels lletrats del Gabinet Tècnic del Tribunal Suprem. En tot cas, i pel que fa al règim retributiu d'estos lletrats, caldrà ajustar-se al que preveu respecte d'això l'article 23 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial.

Disposició final novena. *Desplegament reglamentari.*

El Consell General del Poder Judicial procedirà a elaborar el reglament que desplegue el procediment a què es referix l'article 296 de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Disposició final deu. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor el dia 1 d'octubre de 2015, excepte els apartats u, dos i cinc de la disposició final tercera, que ho faran al cap d'un any de la seua publicació.

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 21 de juliol de 2015.

FELIPE R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY